

Ο ΘΕΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟ ἢ ΜΙΑ ΑΛΟΓΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ;

Αρχιμ. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη
Προέδρου του Πν. Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ.

(β' μέρος)

Στό πρώτο μέρος του άρθρου μας είδαμε τήν οὐσιώδη διαφορά μεταξύ τῶν θείων ἐνεργειῶν καί τοῦ ὄρου «ἐνέργεια», ὅπως αὐτός χρησιμοποιεῖται στίς διάφορες ομάδες τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Στό Β' μέρος θά ἀναφεροῦμε σέ ἄλλες πτυχές τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μέσα ἀπό τίς ὁποῖες προβάλλονται οἱ περὶ «ἐνεργείας» θεωρίες τους.

- Ἐσωτερισμός. «Σέ σοβαρές ἀσθένειες, ἡ συνείδηση ἐπιστρατεύεται ὥστε νά ἀντιμετωπίσει τή νοσογόνο διαδικασία καί τίς ἐκδηλώσεις της καί συνεπῶς δέν μπορεῖ νά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο νά ἀνελιχθεῖ καί νά φτάσει σέ μιὰ κατάσταση πραγματικῆς εὐτυχίας»¹.

- Ἀστρολογία. «Οἱ ἐπιδράσεις τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος εἶναι βαθιές καί γνωστές. Τῆ μεγαλύτερη σπουδαιότητα ἔχει ὁ ἴδιος ὁ ἥλιος. Οἱ ἡλιακές κηλίδες ἐπηρεάζουν τόν καιρό, τό ἠλεκτρομαγνητικό πεδίο τῆς γῆς καί τόν ἰοντισμό τῆς ἀτμόσφαιρας καί ὅλα αὐτά μέ τή σειρά τους ἐπηρεάζουν τήν υἰεία τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι γνωστό ἀπό παλιά ὅτι ἡ σελήνη ἀσκεῖ σημαντική ἐπίδραση στήν υἰεία...»².

- Μυστικισμός. «Υἰεία εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπό τόν πόνο στό ὑλικό σῶμα [ὑπάρχει καί ἄῤλο;] ὥστε αὐτό νά φτάνει σ' ἓνα

ἐπίπεδο εὐφορίας, ἀπαλλαγὴ ἀπό τό πάθος στό συγκινησιακό ἐπίπεδο, πού ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα μιὰ δυναμική κατάσταση γαλήνης καί ἡρεμίας καί ἀπαλλαγὴ ἀπό τόν ἐγωισμό στή διανοητική σφαῖρα, πού ὀδηγεῖ στήν πλήρη ταύτιση μέ τήν Ἀλήθεια...»³.

- Μέσον ἀθανασίας. «Ἄν αὐτό ἀποτελεῖ πραγματικά δυνατότητα, ὁ μόνος τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἓνα ἄτομο μπορεῖ νά "ἐπιζήσει" μετά τό φυσικό θάνατο εἶναι νά ἐξελιχθεῖ πνευματικά καί ψυχικά φθάνοντας τό βαθμό τῆς τελειότητας κι ἐνότητας σέ αὐτά τά ἐπίπεδα πού θά χαρακτηρίζεται ἀπό ἀγάπη καί σοφία. Μέ αὐτό τό τρόπο θά ἀποτελέσει μιὰ ὀλοκληρωμένη καί συνδετική μονάδα μέ ἐλάχιστες διασπαστικές-ἀρνητικές "ἐνεργείες", καί ἔτσι θά παραμείνει μιὰ ἐνοποιημένη ὄντοτητα, μέ ὀμοιογενῆ ἐνέργεια, πέρα ἀπό τό φυσικό σῶμα»⁴.

Τό τελευταῖο ἔχει μιὰ ἐπιστημονικοφανῆ ἐπένδυση. Σ' αὐτό συμφωνοῦσε καί ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, ὅτι ἡ Ὀμοιοπαθητική εἶναι ἓνα σύστημα αὐτοεξέλιξης καί αὐτοσωτηρίας, καί ὡς τέτοιο ἀρνεῖται τήν Ἀνάσταση καί τήν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα. Ἀξιοσημείωτη εἶναι καί ἡ παρουσία τῆς φράσεως «ἀγάπη καί σοφία» στήν τελευταία παράγρα-

1. Γεωργίου Βυθούλκα, «Ὀμοιοπαθητική... Ἡ νέα ἱατρική», (1992), Ἐκδόσεις Ἀδάμ, σ. 8, Βλ. καί: <http://www.alopsis.gr/alopsis/omiopa13.htm>, Ἰωάννη Κουντουρά, «Κριτική στήν Ὀμοιοπαθητική».

2. Αὐτόθι, σ. 19.

3. Αὐτόθι, σ. 18.

4. Γεωργίου Βυθούλκα, Ἡ Νέα Διάσταση..., σσ. 154-155 καί Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Θεωρητική τεκμηρίωση τῆς Ὀμοιοπαθητικῆς κατὰ τούς διδασκάλους της», Πολεμικό Μουσείο, 17 Μαΐου 2014.

φο. Ἐκφραση πού ἀπό μόνη της μπορεῖ νά μή σημαίνει τίποτε, ἂν ὁμως συνδυασθεῖ μέ τό γενικότερο πλαίσιο, μᾶς θυμίζει τή Θεοσοφία, στόν χῶρο τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἔκφραση-κλειδί.

Ἐπίσης παρατηροῦμε στό ἀνωτέρω παράθεμα, ὅτι γίνεται προσπάθεια ἔκφρασης μέ ὀρολογία ἐπιστημονικοφανῆ ἐσωτεριστικῶν - ἀποκρουφιστικῶν - ἀνατολικοθρησκευτικῶν - νεοεποχίτικων δοξασιῶν καί ἀντιλήψεων, ἔτσι ὥστε αὐτές νά εἶναι πιό «εὐπεπτες» ἀπό τόν σύγχρονο ἀναγνώστη.

- Πανθεϊσμός. Οἱ ἐναλλακτικές θεραπείες παρουσιάζονται ὡς σωτηριολογικό σύστημα. Ἀνέλιξη ἀτομική καί παγκόσμια μέσῳ ἑνός «κβαντικοῦ ἄλματος» πρὸς ἕνα ἀνώτερο ἐξελικτικό ἐπίπεδο!

Μέσῳ τεχνικῶν ἀποσύνδεσης (ὑπνωση, γιόγκα κ.ἄ.) φθάνει κανεὶς σέ μεταλλαγμένες καταστάσεις συναισθήσεως (ἢ συνείδησης) καί τότε συνειδητοποιεῖ ὅτι ὅλα εἶναι ἕνα (ὀλιστικό μοντέλο ἢ ἀπόλυτος πανθεϊστικός μονισμός), ὅλα εἶναι Θεός καί ἄρα καί ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος εἶναι Θεός! «Μπορεῖ νά βοηθήσει ἀποτελεσματικά τήν ἄρρωστη ἀνθρωπότητα καί νά ἀποτελέσει ἕνα ἀνεκτίμητο μέσο γιά μιὰ γοργή πνευματική ἀνέλιξη τοῦ ἀνθρώπινου γένους...»⁵.

- Ἠθική. Οἱ ἐναλλακτικές θεραπείες «γιά ἐκείνους πού αἰσθάνονται μιὰ βαθιά καί ἐπιτακτική ἀνάγκη νά γνωρίσουν τόν ἑαυτό τους, νά ἀντιμετωπίσουν τίς ἀδυναμίες τους καί νά τίς ξεπεράσουν, σέ συνδυασμό μέ ἄλλα συστήματα μποροῦν νά εἶναι ἕνα μέσο πού θά τούς βοηθήσουν νά διώξουν τά στρώματα τῆς ἀγνοίας, τῆς τυφλότητας καί τοῦ ἐγωϊσμοῦ πού τυλίγουν τήν ἀνθρώπινη ψυχὴ στόν ἀγῶνα της γιά ἀπελευθέρωση. Στήν τελική ἀνάλυση,

μιὰ τέλεια καί ἠθική ζωή μπορεῖ νά εἶναι ὁ τελικός στόχος ὄλων τῶν θεραπειῶν»⁶.

Ἡ ἀπαλλαγή ἀπό τήν ἀγνοία καί ἡ γνώση τοῦ ἑαυτοῦ, θυμίζουν διαφήμιση γκουρουϊστικῆς ἰνδουϊστικῆς ὀργανώσεως γιά παρακολούθηση μαθημάτων γιόγκα. Σέ καμμία περίπτωση δέν ἔχουν σχέση μέ τήν Ἱατρική.

- Απαλλαγή ἀπό τό προπατορικό ἁμάρτημα. Μιὰ ἐναλλακτική θεραπεία ἰσχυρίζεται, ὅτι «εἶναι ἕνα τελεολογικό σύστημα γιά τήν ἐξιλέωση τοῦ ἀτόμου ἀπό τό Προπατορικό Ἅμάρτημα»⁷.

- Θεραπεία τῶν παθῶν. Μιὰ ἐναλλακτική θεραπεία ὑπόσχεταί μέ κάθε σοβαρότητα ὅτι θεραπεύει τά πάθη τῆς ψυχῆς!

Ἔχει τήν αὐτοσυνειδησία, ὅτι προσφέρει θεραπεία ἀπό τά πάθη στό συναισθηματικό καί νοητικό ἐπίπεδο, ἀλλά καί πέραν αὐτοῦ ἔχει τήν αὐτοσυνειδησία ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα σωτηριολογικό σύστημα σέ προσωπικό καί παγκόσμιο ἐπίπεδο!

Ἐναλλακτικοὶ θεραπευτὲς βεβαιώνουν, ὅτι θεραπεύουν τά πάθη, ὅπως ἡ ζήλεια καί ὁ ἐγωισμός μέ τό δυναμοποιημένο ὁμοιοπαθητικό φάρμακο! Μιὰ ἐναλλακτική θεραπεία λέει, ὅτι ἡ θεραπεία της «σῶζει πραγματικά ψυχές»⁸. Συνεπῶς ἡ ἁμαρτία καί τά πάθη δέν εἶναι αὐτοπροαίρετη παράβαση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καί χωρισμός ἀπό τόν Θεό, ὅπως διδάσκει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλά εἶναι μπλοκάρισμα τῆς πρᾶνα (συμπαντικῆς ἐνέργειας) καί θεραπεύονται μέ τό δυναμοποιημένο ὁμοιοπαθητικό φάρμακο! Ἔτσι ὁμως ἀκυρώνεται τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας ὡς «ἰατρείου πνευματικοῦ»

6. Αὐτόθι.

7. Αὐτόθι.

8. Γ. Βυθούλκα. Ὁμοιοπαθητική. Ἡ ἱατρική γιά τή νέα χιλιετία. Ἐπιστημονικές Ἐκδόσεις Παρισιάνου Α.Ε., Ἀθήνα, 2002, σελ. 106 καί Περί «ὁμοιοπαθητικῆς». Κωνσταντίνου Γ. Καρακατσάνη, Καθηγητοῦ Πυρηνικῆς Ἱατρικῆς, Ἱατρικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. http://anavaseis.blogspot.gr/2012/07/blog-post_7533.html

5. Αὐτόθι.

(ιερός Χρυσόστομος) και υποκαθίσταται από τό ἔργο μιᾶς ἐναλλακτικῆς θεραπείας (!).

- Καί ἐξομολόγοι. Ἐνας θεραπευτῆς χαρακτηρίζει τή λήψη τοῦ ἱστορικοῦ ὡς «ἐξομολόγηση», ἐπειδή περιλαμβάνει πολύ προσωπικές ἐρωτήσεις.

Ἄλλα τα καταγραφόμενα δηλώνουν, ὅτι μέσω συγκρητισμοῦ-ἀποκρυφισμοῦ καί πνευματισμοῦ μέ τίς σχετιζόμενες λυκοφωτικές-ὑπνωτικές καταστάσεις νιοβάνας, οἱ ἐναλλακτικές θεραπείες ἐπαγγέλλονται τήν ἐλπίδα ἐπιβίωσης στόν πλανήτη μέ τήν ἐμφάνιση νέου τύπου ἀνθρώπου πού θά συγκεράσει καί θά χρησιμοποιήσει ἕνα συνονθύλευμα ἀναζητήσεων καί διαλογισμοῦ⁹.

- Ἰσχυρίζονται ὅτι βοηθοῦν στήν ἐπαφή μέ τό Θεό. Μιά ἐναλλακτική θεραπεία λέει, ὅτι «μέσα ἀπό αὐτή τη διαδικασία βοηθά τον ἄνθρωπο να ἔλθει σε επαφή με τον Θεό»¹⁰.

ε. Ἄλλες «θεραπείες».

- Ὁ βελονισμός εἶναι ἐνεργειακή θεραπεία τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Δέν ἔχει καμμία ἐπιστημονική βάση. Οἱ ἐπιστημονικές ἐξηγήσεις πού προσπαθοῦν νά δώσουν εἶναι μόνο ὑποθέσεις. Τά ἄρθρα τους πᾶσχουν γιατί δέν ἔχουν διπλές-τυφλές μελέτες, οὔτε ἐπαναληψιμότητα. Τό ὅτι ἰατρικά περιοδικά δημοσιεύουν τίς ἐργασίες τους, δέν ἀποδεικνύει τήν ἐγκυρότητά τους.

Τό Ἐθνικό Συμβούλιο Ἡνωμένων Πολιτειῶν γιά ἀπάτες Ὑγείας ἀποφαίνεται ὅτι

9. Γ. Βυθούλκα, «Ὁμοιοπαθητική. Ἡ νέα ἰατρική», Ἐκδόσεις Ἀδάμ, σσ. 104-105, Βλ. καί: <http://www.alopsis.gr/alopsis/omiopa13.htm>, Ἰωάννη Κουντουρά, «Κριτική στήν Ὁμοιοπαθητική».

10. Γ. Βυθούλκα, Ὁμοιοπαθητική. Ἡ ἰατρική γιά τή νέα χιλιετία. Ἐπιστημονικές Ἐκδόσεις Παρισιάνου Α.Ε., Ἀθήνα, 2002, σελ 106, Κωνσταντίνου Γ. Καρακατσάνη, ἐνθ' ἄνωτ.

- Ὁ βελονισμός δέν εἶναι ἀποδεδειγμένος τρόπος θεραπείας.

- Στηρίζεται σέ ἀρχέγονη καί φαντασιώδη θεωρία καί πράξη, χωρίς ἐπιστημονική θεμελίωση.

Τά βελονιστικά σημεῖα καί οἱ μεσημβρινοί ἐξακολουθοῦν νά εἶναι αὐτά τοῦ Ταοϊσμοῦ, διδάσκονται στίς σχολές τους τόν Ταοϊσμό, καί οἱ ἑλληνικές βελονιστικές ἐταιρεῖες φέρουν ὡς σύμβολό τους, τό σῆμα τοῦ Ταοϊσμοῦ.

Ὁ βελονισμός στήν πραγματικότητα βασίζεται στήν ἰδέα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς ἐνέργειας καί μέ τό χειρισμό τῶν σημείων τῆς συμπύκνωσης ἢ συσσώρευσης τῆς ἐνέργειας ἐπαναφέρει τήν ἀρμονική ροή.

Ὁ Βελονισμός ἀνάγεται χρονικά στά βᾶθη μυθικῶν ἀφηγήσεων τῶν Κινέζων.

Τότε στήν ἀρχαία Κίνα, πίστευαν ὅτι ἡ ἀρρώστια ἦταν ἔργο κακῶν δαιμόνων, τῶν Κουέι οἱ ὅποιοι φώλιαζαν σέ κάποια σημεῖα τοῦ σώματος. Θεωροῦσαν, ὅτι μπορούσαν νά ἐξοντώσουν τούς δαίμονες αὐτούς εἰσάγοντας βελόνες σέ αὐτά τά σημεῖα. Ἔτσι δημιούργησαν τά 13 πρῶτα σημεῖα τοῦ βελονισμοῦ¹¹.

Ἀργότερα στήν Κίνα ἐνστερνίσθηκαν τό φιλοσοφικό-θρησκευτικό σύστημα τοῦ Ταοϊσμοῦ, ὅποτε προέκυψε ὁ Παραδοσιακός Κινεζικός Βελονισμός, καί τά βελονιστικά σημεῖα ἔγιναν ἀπό 13 τῶν δαιμόνων 365, ὅσες οἱ μέρες τοῦ ἔτους καί στή συνέχεια πάνω ἀπό 3500¹².

Κατά τή φιλοσοφία αὐτή, ἡ ἐνέργεια Chi, ἢ ἀλλιῶς «ζωτική ἐνέργεια» εἶναι ἡ βασική κοσμική ἀρχή, ἡ αἰτία κάθε δημιουργικῆς καί καταστροφικῆς καταστάσεως. Ἡ ἐνέργεια αὐτή θεωροῦν ὅτι ἔχει δύο «ἐνεργειακοῦς πόλους». Τόν Γίν ὡς

11. Κωνσταντίνα Ἀλεβίζου, Ἴατρος-Μικροβιολόγος, Ἐκπαιδευτικός, Εἰσήγηση στήν Ἡμερίδα μέ θέμα: Ἐναλλακτικές «Θεραπείες»: «Ἰατρική» τῆς Νέας Ἐποχῆς, Πολεμικό Μουσείο, 17 Μαΐου 2014.

12. Αὐτόθι.

τόν αρνητικό και τον Γιάνκ ως τον θετικό πόλο. Αυτοί αποτελούν τις δύο βασικές «Άρχές» της μυθικής φιλοσοφίας του Ταοϊσμού. Τό Γίν και τό Γιάνκ, είναι αντίθετα αλλά συνεργάζονται. Έτσι διακρίνουν τά όργανα του σώματός μας σε όργανα YIN και σε όργανα YANG.

Τό Γιάνκ εκπροσωπεί τη δύναμη, τό φώς, τη θερμότητα, τον Ουράνο, την αρρενωπότητα, τό σκληρό. Τό Γίν, αντιθέτως, εκφράζει: την απουσία δύναμης, τό σκοτάδι, τό κρύο, τη Γῆ, τη θηλυκότητα, τη δεκτικότητα, τό μαλακό¹³.

Στή φιλοσοφία αυτή εμπλέκεται και ἡ θεωρία τῶν 5 στοιχείων (ξύλο, μέταλλο, νερό, φωτιά και γῆ). Πιστεύουν, ὅτι κάθε στοιχείο συνδέεται μέ ἕνα ὄργανο, ἀνάλογα μέ τή λειτουργία του: τό ἥπαρ εἶναι ξύλο, ἡ καρδιά εἶναι φωτιά, ἡ σπλήνα εἶναι γῆ, οἱ πνεύμονες εἶναι μέταλλο, τά νεφρά εἶναι νερό.

Στό σῶμα, πιστεύουν, ὅτι βρίσκονται τά τσάκρας, δηλ. «ἐνεργειακά κέντρα» γιά τή λήψη καί διαβίβαση τῆς ἐνέργειας. Κάθε τσάκρα συνδέεται μέ ἕναν δικό του ἦχο, ἕνα γεωμετρικό σχῆμα καί ἕνα χρώμα.

Ἀπό τά τσάκρας ἡ «ζωτική ἐνέργεια» κατά τήν Κινεζική παράδοση, ἀκολουθεῖ σαφῶς καθορισμένη πορεία, δίνοντας ζωή σέ ὅλα τά κύτταρα τοῦ ὄργανισμοῦ. Οἱ εἰδικές αὐτές διαδρομές στίς ὁποῖες κυκλοφορεῖ ἡ «ζωτική ἐνέργεια», ὀνομάζονται Μεσημβρινοί.

Σέ αὐτούς τούς μεσημβρινούς κατανέμονται τά βελονιστικά σημεία, τά ὁποῖα σήμερα εἶναι πάνω ἀπό 2000. Παραδέχονται βέβαια καί οἱ ἴδιοι, ὅτι τά σημεία βελονισμοῦ καί οἱ μεσημβρινοί δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ διαδρομή ἀγγείου ἢ νεύρου.

Οἱ βελονιστές τοῦ Παραδοσιακοῦ Κινεζικοῦ Βελονισμοῦ ὑποστηρίζουν, ὅτι,

μέ τίς βελόνες τους «συνδέουν τήν παγκόσμια ἐνέργεια» μέ τήν διαταραγμένη ἐσωτερική ζωτική ἐνέργεια τῶν Γίν καί τῶν Γιάνκ τοῦ ἀρρώστου, ἡ ὁποία κατ'αὐτούς συνιστᾶ τήν ἀρρώστια. Καί, γιά νά τόν θεραπεύουν, ἐνεργοῦν ὡς οἱ μεσάζοντες (Medium).

Ἐπομένως βλέπουμε, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ βελονισμοῦ στηρίζεται καθαρά στήν Κινεζική μεταφυσική¹⁴.

Παραλλαγή τοῦ παραδοσιακοῦ βελονισμοῦ εἶναι ἡ ὠτοθεραπεία ἢ ὠτοβελονισμός. Εἶναι μία μέθοδος διάγνωσης καί θεραπείας βασισμένη πάνω στήν ἀτεκμηρίωτη ἄποψη, ὅτι τό αὐτί εἶναι ὁ χάρτης τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος. Γιά παράδειγμα, ἕνα πρόβλημα μέ ἕνα ὄργανο ὅπως τό συκῶτι θεραπεύεται μέ τό νά βάζεις μία βελόνα σέ ἕνα συγκεκριμένο σημείο τοῦ αὐτιοῦ, πού ὑποτίθεται, ὅτι ἀντιστοιχεῖ σέ αὐτό τό ὄργανο. (Παρόμοιες ἀντιλήψεις ὅτι ἕνα μέρος τοῦ σώματος εἶναι χάρτης ἐσωτερικῶν ὀργάνων, συναντῶνται καί σέ αὐτούς πού ἐξασκοῦν τήν ἱριδολογία (ἡ ἱρίδα τοῦ ὀφθαλμοῦ εἶναι ὁ χάρτης) καί τήν ρεφλεξολογία (τό πέλαμα τοῦ ποδιοῦ εἶναι ὁ χάρτης).

Παρόλα αὐτά τά μυθώδη στοιχεῖα, οἱ δυτικοί βελονιστές, προσπαθοῦν νά δώσουν ἐπιστημονικές ἐξηγήσεις στό βελονισμό, διατηρώντας ὁμως τά ἴδια ἀκριβῶς βελονιστικά σημεία, καταταγμένα καί πάλι στούς ἴδιους θεωρητικούς «μεσημβρινούς»¹⁵.

• Ρεφλεξολογία. Βασική ἀρχή τῆς μεθόδου, ὅπως καί στό βελονισμό εἶναι ἡ ἀντίληψη πῶς ἡ «ζωτική ἐνέργεια» διατρέχει τό σῶμα ἀπό τό κεφάλι ἕως τά ἄκρα μέσῳ νοητῶν γραμμῶν /καναλιῶν. Οἱ γραμμές αὐτές, πού στόν βελονισμό εἶναι γνωστές ὡς μεσημβρινοί, στή ρεφλεξολογία τίς ὀνομάζουν ζῶνες. Θεω-

13. Αὐτόθι

14. Αὐτόθι

15. Αὐτόθι

ροῦν πώς εἶναι 10, καί ἀπολήγουν στά πέλματα καί στίς παλάμες ὅπου ὁ ρεφλεξολόγος ἀσκεῖ τίς τεχνικές του.

«Ἡ Ρεφλεξολογία εἶναι ἡ ἐπιστήμη ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μέ τά ἀντανεκλαστικά σημεία στά πέλματα καί τίς παλάμες, πού ἀντιστοιχοῦν σέ κάθε ὄργανο καί τμήμα τοῦ σώματος.

Διεγείροντας, λένε, αὐτά τά ἀντανεκλαστικά σημεία μέ εἰδικές πιέσεις καί φυσικούς χειρισμούς, ἀπελευθερώνονται οἱ αὐτοθεραπευτικές δυνάμεις τοῦ σώματος καί ἔτσι ἐπιτυγχάνουμε τήν ἐνεργοποίηση, χαλάρωση καί ἐξισορρόπηση τοῦ ὀργανισμοῦ»¹⁶. Ἔχουν μάλιστα δημιουργήσει χάρτες, πού δείχνουν ποιά σημεία τοῦ ποδιοῦ ἢ τοῦ χεριοῦ, ἀντιστοιχοῦν στά διάφορα μέρη τοῦ σώματος.

- **Θεραπεία Σίμιγκτον.** Ἡ «Θεραπεία Τραύματος» τῆς ψυχολόγου Jane Simington εἶναι μία αποκρυφιστική μέθοδος, πού χρησιμοποιεῖ τον διαλογισμό καί ὄχι μόνο, καί βασίζεται σε αναπόδεικτες νεοεποχίτικες θεωρίες¹⁷.

- **Ρέϊκι.** Ὑπάρχει καί αὐτό στίς «βιοενεργειακές θεραπείες» τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἐδῶ ἀπουσιάζει ἡ χρήση κάθε ὑλικοῦ στοιχείου, ὅπως φαρμάκου, βελόνας, μάλαξης κλπ. καί ὑπάρχει μόνο πνευματική διάσταση.

Ὁ ἰαπωνικός ὅρος Ρέϊκι σημαίνει συμπαντική ἐνέργεια τῆς ζωῆς ἢ θεϊκή δύναμη, ἡ ὁποία, ὅπως λένε, μπορεῖ νά μεταδοθεῖ ἀπό τούς μνημένους, μέ τό ἄγγιγμα τῶν χεριοῦν πάνω στό σῶμα, ἢ λίγα ἑκατοστά πάνω ἀπό αὐτό, ἢ ἀκόμα καί ἀπό ἀπόσταση.

«Το Ρέϊκι ἔχει σκοπό νά περιβάλλει μέ τήν θεϊκή του οὐσία τα μπλοκαρισμένα μας ενεργειακά κέντρα καί νά μας ἀφυπνίσει σταδιακά, ὥστε νά διευρύνουμε τή

συνειδητότητά μας, πέρα ἀπό ὅ,τι εμεῖς θεωροῦμε φυσιολογικό. (...) νά ἐμπιστευόμαστε τήν ἐσωτερική μας καθοδήγηση, αὐτήν τήν ἐσωτερική μας φωνή, πού δέν προέρχεται ἀπό τήν προσωπικότητα, ἀλλά ἀπό τον Ἀνώτερο εαυτό μας καί μας οδηγεῖ στήνεπίγνωση του ποιοῦ ἀκριβῶς εἴμαστε»¹⁸.

Οἱ θεραπευτές, πού δέν εἶναι φυσικά γιατροί, τό μόνο πού κάνουν εἶναι νά τοποθετοῦν τά χέρια τους πάνω ἀπό τά τσάκρας δηλ. τά ὑποτιθέμενα ἐνεργειακά κέντρα τοῦ σώματος, τά ὁποία ἐπιστημονικά δέν ὑφίστανται, καί μέσω διαλογισμῶν καί νοητῶν συμβόλων νά ἐπικαλοῦνται ἀόρατες μυστικές δυνάμεις.

Ἡ συνεδρία ξεκινᾷ μέ ἕνα σύντομο διαλογισμό Γκασό (Gassho). Ἀναφέρουν: «Κατά τή διάρκεια τοῦ διαλογισμοῦ μπορεῖτε νά ἐπικαλεστεῖτε, ἂν τό ἐπιθυμεῖτε, τούς ἀγγέλους / ὀδηγούς τοῦ Ρέϊκι, τόν φύλακα ἄγγελο καί τόν ἀνώτερο εαυτό (τούς δικούς σας ἀλλά καί τοῦ δέκτη), καθῶς καί ὅποια ἄλλη ὄντοτητα τοῦ φωτός ἐπιθυμεῖτε...»¹⁹.

- **Ἀγγελικό Ρέϊκι.** Ὑπάρχουν πολλά εἶδη ρέϊκι. Ἐνα ἀπό αὐτά εἶναι τό ἀγγελικό ρέϊκι, στό ὁποῖο γίνεται ἀπροκάλυπτα ἐπικοινωνία καί σύνδεση μέ πνεύματα -ἀγγέλους. Μόνο πού ἐδῶ παρόντες, εἶναι μόνο οἱ πεπτωκότες ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται ὡς ἄγγελοι φωτός, γεμάτοι ἀγάπη καί δύναμη, γιά νά παραπλανήσουν καί νά διεισδύσουν ὑπουλα στίς ψυχές μας²⁰.

- Ἡ Ἀγιουρβέδα εἶναι ἕνα διαλογιστικό σύστημα καί τρόπος ζωῆς, πού ἐπικεντρώνεται στήν ἀπωανατολική χορτοφαγική διαίτολογία καί σέ τρόπους καθαρῆς καί «σωστῆς ροῆς ἐνέργειας στόν ὀργανισμό», ὅπως πιστεύουν καί

16. Αὐτόθι

17. Αὐτόθι

18. Αὐτόθι

19. Αὐτόθι

20. Αὐτόθι

διδάσκουν οί Ινδουιστικές παραδόσεις. Καί για τήν Άγιουρβέδα επίσης, όλα είναι δονήσεις καί ενέργεια μέσα στό σύμπαν καί ό διαλογισμός, ή διατροφή, οί επιρροές τών πλανητών, ή σωστή αναπνοή κ.ά. έξαπλώνουν σωστά τήν ενέργεια στόν όργανισμό, ό νοῦς έλευθερώνεται από τούς έξωτερικούς περισπασμούς, ή ενέργεια αρχίζει καί έλέγχεται συνειδητά, ανοίγει τό τρίτο μάτι, διά τής σπονδυλικής στήλης ή ενέργεια ρέει πρός τό μυαλό, καί οδηγείται κανείς πρός τήν αυτοανάπτυξη. Ἡ έννοια τής Πράνα είναι καί έδῶ ιδιαιτέρως παροῦσα, θεωρεῖται «ή ἴδια ή οὐσία τής ζωής», «συντηρεῖ καί θρέφει τή ζωή», ένῶ διά τοῦ όξυγόνου «εἰσέρχεται στό σώμα»²¹.

στ. Ἡ ἀπειλή

Οί έναλλακτικές «θεραπείες»:

- Έκμεταλλεύονται τήν άγωνία τοῦ συγχρόνου ανθρώπου για υγεία.
- Γίνονται δεκτές από κρατικά ιατρικά ιδρύματα, πού τίς νομιμοποιούν σάν έπιστήμη.
- Χρησιμοποιούν όρολογία θρησκευτική καί ξελεγοῦν τούς άνύποπτους.
- Τίς χρησιμοποιούν πολλοί χριστιανοί, χωρίς ύποψία.
- Ἡ ἀπειλή είναι μεγάλη όταν γίνονται άποδεκτές από χριστιανούς, κληρικούς καί μοναχούς.
- Ὑπάρχουν κληρικοί, πού έξασκοῦν έναλλακτικές «θεραπείες».
- Ἡ μεγαλύτερη ἀπειλή βεβαίως είναι ή αντικατάσταση τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ μέ τήν άλογη ενέργεια. Παύουν νά θεωροῦν ιατρό ψυχῶν καί σωμάτων τόν Σωτήρα Χριστό. Παύουν νά προσεύχονται.

21. Μιχαήλ Χούλης, Θεολόγος, «Ένεργειακές» θεραπείες καί εκκλησιαστική ζωή. http://imsyrou.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=3469:lr---&catid=148&Itemid=778

- Θεραπευτής είναι πλέον ό έαυτός τους καί ή άπελευθέρωση τής ενέργειάς τους, πού ύπάρχει μέσα στη φύση.

Συμπερασματικά, ύπογραμμίζουμε ότι οί έναλλακτικές θεραπείες ξεπερνούν τά όρια τής έπιστημονικής λογικής καί εκτείνονται στόν χώρο τοῦ «μεταφυσικοῦ». Οὐσιαστικά διαφαίνεται, ότι οί «έναλλακτικές θεραπείες» οὐδεμία σχέση έχουν μέ τήν έπιστήμη τής ιατρικής καί θεμελιώνονται επί τοῦ Άνατολικοῦ μυστικισμοῦ-άποκρυφισμοῦ προσπαθώντας νά παραπλανήσουν μέ τή χρήση έπιστημονικῶν όρων, τό περιεχόμενο τών όποιων, όμως, αλλοιώνουν. Κατά συνέπεια, έδῶ έχουν κατεξοχήν λόγο ψυχαναλυτικές ή άλλες προσεγγίσεις τών όποιων τό αντικείμενο μελέτης είναι ό Άνατολικός μυστικισμός-άποκρυφισμός στόν όποιο, όπως έδείχθη, θεμελιώνονται οί «έναλλακτικές θεραπείες», στερούμενες θεραπευτικής έπιστημονικής βάσεως.

Ἡ «Νέα Έποχή» εκμεταλλεζόμενη τόν πόνο καί τήν άγωνία τών άσθενῶν χρησιμοποιεῖ τίς μεθόδους αυτές σάν δόλωμα για τήν αλλοίωση τής προσωπικότητας τών ατόμων, ώστε νά τά καταστήσει εύάλωτα καί νά τά παγιδεύσει. Ἡ παραϊατρική τής «Νέας Έποχῆς» είναι άσυμβίβαστη μέ τήν Όρθόδοξη Πίστη καί αντίθετη μέ τήν έπιστήμη τής ιατρικής, επειδή δέν έχει κανένα έπιστημονικό, αλλά καί λογικό ή πραγματικό ύπόβαθρο.

Όσοι εμπλέκονται σέ αυτές μεθόδους τής «Νέας Έποχῆς», διακινδυνεύουν όχι μόνο τή σωματική καί τήν ψυχολογική τους υγεία, αλλά καί τό Όρθόδοξο Χριστιανικό τους φρόνημα»²².

22. Βλ. περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» τ. 36, σ. 11.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΑΤΡΙΚΟ ΜΙΣΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου.
Επίκουρου Καθηγητού Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Στόν ιδεολογικό ορίζοντα τῶν συγχρόνων ἀρχαιολατρῶν διαπιστώνει κάποιος τό ρήγμα πού προκαλοῦν στήν ἐνότητα τῆς ἱστορικής πορείας τοῦ γένους. Βλέπουμε μιά συνεχή καί μόνιμη προσπάθεια νά ἀπαξιωθεῖ συνολικά τό κεφάλαιο ἐκεῖνο τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας πού ἀφορᾷ στή περίοδο βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας στά πλαίσια μιᾶς εὐρύτερης ιδεολογικῆς στόχευσῆς τους. Τό χριστιανικό Βυζάντιο χαρακτηρίζεται ὡς «καταστροφῆας» τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Στά ἴδια πλαίσια καί γιά λόγους ιδεολογικῶν σκοπιμοτήτων, ὅλη ἡ ἱστορική περίοδος, τῆς βυζαντινῆς χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας προσεγγίζεται μέ ἀναχρονιστικές ἀναφορές, παρουσιάζεται μέσα ἀπό τό παραμορφωτικό πρῖσμα καί τίς προκαταλήψεις δυτικῶν ἱστορικῶν τοῦ 18ου καί 19ου αἰώνα. Κατ' ἐπέκταση ἀπαξιώνεται ὄχι μόνο ἓνα πολύ μεγάλο τμήμα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας ἀλλά καί τό σύνολο τοῦ πολιτισμοῦ πού δημιουργήθηκε μέ ἀφορμή τήν παρουσία τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Στίς διάφορες ἀρχαιολατρικές κινήσεις παραλλήλως μέ τήν συστηματική μεθόδευση τῆς ἀπαξίωσης τοῦ Βυζαντίου διαπιστώνει κάποιος μιά ὅλως ἰδεατή, ρομαντική θεώρηση καί ὄχι κατά βάση ἱστορική παρουσίαση, τῆς εἰκόνας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδας στό σύνολό της, ὅπως καί τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς θρησκείας. Κατανοοῦνται καί προβάλλονται μέ ἀναχρονιστικά κριτήρια. Παραπέμπουν εὐθέως στήν εἰκόνα περί ἀρχαίας Ἑλλάδας πού εἶχε δημιουργήσει ὁ Ρομαντισμός τοῦ 18ου καί 19ου αἰώνα.

Τό πόσο βεβαίως διαφορετική εἶναι ἡ πραγματικότητα τό ἐπισημαίνουν μέ χαρακτηριστική σαφήνεια οἱ εἰδικοί. Ἐνδεικτικῶς μόνο θά παραθέσουμε κάποιες μαρτυρίες.

I) Ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκός Charles Diehl ἀναφέρει ὅτι τό Βυζάντιο: «διά δέ τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας αὐτοῦ ἐπανειλημμένως ἔσωσε τήν Εὐρώπην. Ὑπῆρξεν, ἀπέναντι τῆς βαρβαρότητος, τό κέντρον θαυμασίου πολιτισμοῦ, τοῦ τελειότερου καί τοῦ μᾶλλον λεπτεπιλέπτου, τό ὅποιον ἐπί ἀρκετόν χρόνον ἐγνώρισεν ὁ Μεσαίων. Ὑπῆρξεν ὁ διδάσκαλος καί ὁ ἀναμορφωτής τῆς Σλαβικῆς καί Ἀσιατικῆς Ἀνατολῆς, οἱ λαοί τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν εἰς αὐτό τήν θρησκείαν, τήν φιλολογίαν, τήν καλλιτεχνίαν καί αὐτό τό διοικητικόν αὐτῶν σύστημα. Ἡ πανίσχυρος ἐπίδρασις αὐτοῦ εἶχεν ἐπεκταθῆ μέχρι καί αὐτῆς τῆς Δύσεως, ἡ ὁποία σπουδαίως ἐπωφελήθη τοῦ πνευματικοῦ καί καλλιτεχνικοῦ πλοῦτος αὐτοῦ. Αὐτό εἶναι τό ὅποιον προηγεῖται σήμερον ὄλων τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, ἰδίως δέ ἡ σύγχρονος Ἑλλάς ὀφείλει πολύ περισσότερα εἰς τό Χριστιανικόν Βυζάντιον παρ' ὅ,τι εἰς τās Ἀθήνας τοῦ Περικλέους καί τοῦ Φειδίου».

II) Ὁ καθηγητής Νικόλαος Τωμαδάκης ἀναφερόμενος στήν ἐνότητα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, μέ ἀφορμή τήν προσφορά τοῦ Βυζαντίου καί τῶν βυζαντινῶν ἱστορικῶν συγγραφέων εἰδικότερα, τονίζει τά ἑξῆς: «Πληροφοροῦν ἡμᾶς περί ἐποχῆς χιλιῶν πεντακοσίων συναπτῶν ἐτῶν, καθ' ἃ τό ἔθνος ἡμῶν ἐνεκολπώθη τόν Χριστιανισμόν, διέ-

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΟΛΕΜΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ¹

του Σεβ. Μητροπολίτου
Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Τερεμίου

(γ' μέρος)

3. Έπειδή φαίνεται ως βιβλίο ιστορίας του έβραϊκού λαού

Άλλος σοβαρός λόγος για τον οποίο αποκρούεται στίς ημέρες μας από τους

---

1. Η παρούσα μελέτη, γραμμένη ως Κατήχηση για τον λαό, είναι ανάπτυγμα της κατόπιν Έντολης εισηγήσεως τήν 17-6-2003 στην Έπιτροπή της Ίερῆς Συνόδου της Έκκλησίας μας περί της Αρχαιολατρίας, γιατί οί λεγόμενοι «αρχαιολάτρες» πολεμούν σφόδρα τήν Παλαιά Διαθήκη.

Έλληνες ιδιαίτερα ή Παλαιά Διαθήκη είναι ότι αυτή φαίνεται σαν μία ιστορία ενός λαού, του έβραϊκού λαού. Καί είναι ανάξιο, λοιπόν, λέγουν για τον Έλληνα, τον απόγονο ένδόξων ήρωικῶν προγόνων, είναι ανάξιο, λέγουν, νά θεωρεῖ αυτός ως ιερό τό κείμενο πού παρουσιάζει τον Ίσραήλ ως έκλεκτό λαό του Θεού. Καί είναι ανάξιο, πάλι λέγουν, για τον Έλληνα, τον μαθητή του Πλάτωνα και του Άριστοτέλη, νά όνο-

---

δωκε τούτον έσωτερικῶς και έξωτερικῶς, και έπροστάτευσε τήν Εὐρώπη από τήν επιδρομήν τῶν βαρβάρων. Έτι πρός, διεφύλαξε τήν αρχαίαν παράδοσιν, τά χειρόγραφα, τούς συγγραφείς, τήν σκέψιν. Έκάλυψε τήν περίοδον αυτήν δι' ένδόξων κατορθωμάτων, διά κοινωνικῆς και φιλανθρωπικῆς δράσεως της πολιτείας και της Έκκλησίας απαραμίλλου, διά πλήθους μοναστῶν, λογίων, σοφῶν, έπιστημόνων, καλλιτεχνῶν, ανθρώπων του πνεύματος. Διεμόρφωσε τήν σημερινήν γλωσσικήν, θρησκευτικήν και πνευματικήν μας παράδοσιν».

III) Ο καθηγ. Δημήτριος Σοφιανός υπογραμμίζει ότι: «ή προσφορά του Βυζαντίου, μέ τήν αρμονική και γόνιμη συναίρεση Έλληνισμού και Όρθοδοξίας, δέν είναι ένκαταφρόνητη και δέν πρέπει νά υποτιμᾶται οὔτε και νά παραχαράσσεται σκόπιμα».

IV) Στην ίδια συνάφεια, μέ άλλη άφορμή, ό καθηγητής της Αρχαίας Έλληνικής Φιλολογίας, Θησ. Τζαννετάτος, τονίζει ότι: «άνεκτίμητος πάντοτε κρίνεται ή συμβολή τῶν έλληνικῶν μονῶν εις τήν διάσωσιν τῶν κειμένων της θύραθεν παιδείας, κατά τούς Βυζαντινούς Χρόνους».

V) Ανάλογες είναι και οί έπισημάνσεις της Καθηγήτριας Αικατερίνης Χριστοφιλοπούλου: «οί Βυζαντινοί παρά τήν διαφοράν της θρησκείας έθαύμαζον τήν έλληνικήν αρχαιότητα, διεφύλαξαν τήν μεγάλην πνευματικήν κληρονομίαν της και δέν απέστεργον τήν μίμησιν εις πλείστους τομείς του έντέχνου λόγου”.

Τά παραπάνω αποδεικνύουν για μία ακόμη φορά πόσο διαφορετική είναι ή πραγματικότητα από τήν ιδεοληπτική, έμπαθη και ανιστόριτη συνθηματολογία τῶν συγχρόνων αρχαιολατρῶν.

μάζει τούς Πατριάρχες Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ ως «προπάτορές του»! Από εθνικιστικό, δηλαδή, κυρίως λόγο απορρίπτεται ή Παλαιά Διαθήκη στίς ημέρες μας.

Καί πάλι τό λάθος ἐδῶ, ὅπως στίς προηγούμενες δύο περιπτώσεις, εἶναι θεολογικό. Κατά πρῶτον ἔχουμε νά ποῦμε ὅτι τό πᾶν εἶναι ἡ θέωση, τό νά βροῦμε δηλαδή στήν ζωή μας τόν Θεό καί νά ἐνωθοῦμε μαζί του. Καί ἡ θέωση ὑπερβαίνει τήν φύση καί δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ ἐθνικό σωβινισμό. Ὁ Θεός δέν κάνει γεωγραφία καί ἐπιφαίνεται σέ ὅποιοιδήποτε τόν ζητήσῃ μέ καθαρή καρδιά (βλ. Πράξ. 2,9-21). Ἡ Παναγία ἦταν μία Ἑβραιοπούλα· καί ὅμως γι' Αὐτήν τήν Ἑβραιοπούλα ἐργαζόταν ὅλη ἡ πρό Χριστοῦ ἐποχή, γιά νά γεννηθεῖ δηλαδή ἡ κατάλληλη γυναίκα, πού θά γίνει Μητέρα τοῦ Μεσσίου. Αὐτήν ἐξέλεξε ὁ Θεός γιά Μητέρα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ Του. Τί, λοιπόν; Δέν θά δεχθοῦμε τήν Παναγία μας, ἐπειδή δέν ἦταν Ἑλληνίδα, ἀλλά ἦταν Ἑβραία τήν καταγωγή; Καί ἂν ἦταν Ἑλληνίδα δέν θά ἔπρεπε νά τήν δεχθεῖ ὁ Γάλλος ὀρθόδοξος, ἐπειδή ἦταν Ἑλληνίδα καί ὄχι Γαλλίδα; Καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος πάλι ἦταν καί αὐτός Ἑβραῖος. Θά ἀπορρίψουμε, λοιπόν, καί τόν μέγα Ἀπόστολο, ἐπειδή δέν ἦταν Ἑλληνας²;

2. Ὁ μακαριστός πατήρ Ἰωάννης Ρωμανίδης γράφει τά ἐξῆς σπουδαία: «...Τό θεμέλιον τοῦ ἡσυχασμοῦ εἶναι ἡ θέωσις, ἣτις νικᾷ τήν φύσιν καί ποιεῖ κατά χάριν θεοῦ τούς ἀνθρώπους. Αὕτη εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἀνωτάτης δυνατῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ κατανοήσεως τῆς θεολογίας, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τήν φύσιν τοῦ λόγου καί τοῦ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου καί μηδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς ἐθνικόν τινα σωβινισμόν. Τό ὅτι τήν πλειοψηφίαν τῶν θεωθέντων κατά τήν ἱστορικὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελοῦν ἑλληνόφωνοι Ρωμαῖοι Πατέρες καί Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, δέν σημαίνει ὅτι δέν δύνανται καί οἱ ἄλλων γλωσσῶν καί ἐθνικοτήτων πιστοὶ νά γίνουν ἐξ ἴσου θεοφόροι, ἀλλ' ὅμως οὔτε σημαίνει ὅτι δύνανται νά γίνουν ἀνώτεροι θεολογικῶς καί πνευματικῶς. Ασφαλῶς ὑπάρχουν ἀνώτερα ἢ διάφορα στάδια θεώσεως, ὡς ἡ ἔλλαμψις, ἡ θέα καί ἡ διαρκὴς θέα, ἀλλά ταῦτα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν πρὸς ἐθνικὴν τινα ἰδιοσυγκρασίαν. Οἱ ἀπόστολοι εἰς τό ὄρος Θαβώρ καί κατά τήν Πεντηκοστήν ἔλαβον τήν θέωσιν εἰς τόν ἀνώτερον δυνατὸν ἐν τῇ

Κατά δεύτερον ὅμως ἔχουμε νά ποῦμε ὅτι σ' αὐτήν τήν Παλαιά Διαθήκη ὁ Θεός παρουσιάζεται ὡς παγκόσμιος καί προνοῶν ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου, χωρὶς νά ἔχει καμμιά ἰδιαιτέρα προτίμηση πρὸς τόν Ἑβραϊκό λαό. Ὁ προφήτης Ἀμώς ἀρνεῖται στόν Ἰσραήλ, νά νομίσει, ὅτι ἔχει κάποιο ἰδιαίτερο προνόμιο ἀπὸ τόν Θεό, γι' αὐτό καί σ' αὐτήν τήν ἐξοδό του ἀπὸ τήν Αἴγυπτο, γιά τήν ὁποία τόσο πολύ αὐτός ἐκαυχᾶτο, δέν τῆς δίνει ὁ προφήτης καμμιά ἰδιαίτερη σημασία καί τήν θέτει παράλληλη πρὸς τήν ἐξοδο τῶν Φιλισταίων ἀπὸ τήν Κιαφθῶρ καί τῶν Ἀραμαίων ἀπὸ τήν Κῆρ. Ὁ προφήτης παρουσιάζει τόν Θεό νά λέγει στοὺς Ἰσραηλίτες:

«Δέν μοῦ εἶστε ὡς οἱ Αἰθίοπες σεῖς, τέκνα τοῦ Ἰσραήλ; Δέν ἐξήγαγα τόν Ἰσραήλ ἀπὸ τήν Αἴγυπτο καί τοὺς Φιλιστᾶιους ἀπὸ τήν Κιαφθῶρ καί τοὺς Ἀραμαίους ἀπὸ τήν Κῆρ;» (Ἀμ. 9, 7).

Καί τό προνόμιο τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἰσραήλ δέν σημαίνει, ὅτι αὐτός ἔχει ἰδιαίτερα ὑπὲρ τὰ ἄλλα ἔθνη δικαιώματα, ἀλλά σημαίνει τήν ἰδιαίτερη ὑποχρέωσή του νά τελεῖ τό ἀγαθό· καί ἐπειδή αὐτό δέν γίνεται, γι' αὐτό θά τιμωρηθεῖ καί περισσότερο. Ὁ Θεός λέγει πάλι στοὺς Ἰσραηλίτες:

«Μόνο σᾶς ἐξέλεξα ἀπὸ ὅλες τίς φυλές τῆς γῆς, ἀλλά γι' αὐτό θά τιμωρήσω ὅλες τίς ἀμαρτίες σας» (Ἀμ. 3, 2).

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ Ἰσραήλ ἔπαθε τήν πλάνη νά ταυτίσει τόν Γιαχβέ μέ τό ἔθνος του, καί πίστευσε, ὅτι ὁ Θεός ἐνδιαφέρεται μόνο γιά τόν Ἰσραήλ ἀδιαφορῶν γιά τὰ ἄλλα ἔθνη. Αὐτήν τήν πλάνη τήν ἐπολέ-

ζωῆ ταύτη βαθμόν· καί ὁ Μωυσῆς ἐθεώρει τήν δόξαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ Σινᾶ τεσσαράκοντα ἡμέρας καί νύκτας. Οὗτοι οὔτε Ἕλληνες, οὔτε Λατίνοι, ἀλλά οὔτε καί Σλαῦοι ἦσαν» (Ρωμαῖοι ἢ Ρωμηοὶ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τόμος πρῶτος, Θεσσαλονίκη 1984, σελ. 83). Λέγομε, λοιπόν, κατά πρῶτον, ὅτι εἶναι μεγάλο θεολογικό λάθος τό νά ἀπορρίπτουμε τήν Παλαιά Διαθήκη ἐπειδή διαβάζουμε σ' αὐτήν ἀποκάλυψη Θεοῦ πρὸς τόν Ἰσραηλιτικό λαό καί ὄχι στόν δικό μας ἑλληνικό λαό.

μησαν σφοδρότατα οί προφήτες. Ἀλλά ἐξ ὅλων τῶν γιά τήν παγκοσμιότητα τοῦ Θεοῦ προφητικῶν λόγων πιά ισχυρός καί δυνατός εἶναι, νομίζουμε, ἐκείνη ἡ ὠραία διήγηση περί τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ γραμμένη ἀπό ἕναν ἄγνωστο συγγραφέα τῆς προφητικῆς σχολῆς. Στήν διήγησή του αὐτή ὁ συγγραφεύς αὐτός παρουσιάζει τόν Θεό νά ἐνδιαφέρεται γιά τήν σωτηρία καί τῶν πολύ πέραν τῶν Ἰσραηλιτῶν καί ἐθνικῶν ὄντων Νινευιτῶν. Καί μάλιστα ἡ διήγησή του παρουσιάζει καί αὐτόν τόν προφήτη Ἰωνᾶ νά εἶναι δέσμιος τῆς ἀντιλήψεως ὅτι τά ἄλλα ἔθνη, ἐκτός τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι βδελυκτά καί ὅτι ὁ Γιαχβέ εἶναι Θεός τοῦ Ἰσραήλ μόνο, γι' αὐτό καί ἀντιλέγει στό θεῖο κέλευσμα καί ἀρνεῖται καί δέν θέλει νά πορευθεῖ στήν Νινευί. Ἀλλά ἡ διήγηση κατακλείεται μέ τό μάθημα, ὅτι οἱ ἐθνικοί Νινευῖτες ἦταν καλύτεροι ἀπό τούς Ἰσραηλίτες καί ὑπήκουσαν στό κήρυγμα τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ καί ἐσώθησαν. Τόν δέ Μεσσία ἡ Παλαιά Διαθήκη τόν ἐμφανίζει καί αὐτόν ὡς παγκοσμία προσωπικότητα, γι' αὐτό καί τόν παρουσιάζει ὡς προσδοκία ὅλων τῶν ἐθνῶν καί παριστᾶ τόν ἴδιο τόν Μεσσία νά ἀποτείνεται σέ ὀλόκληρο τόν κόσμο μέχρις αὐτῶν τῶν ἀπωτάτων νήσων (Γεν. 49, 10. Ἠσ. 42, 4. 49, 1).

4. Ἐπειδή ἀγνοοῦν τό ὠραῖο της θεολογικό περιεχόμενο

Δέν θά μπορούσαν νά περιφρονησουν τήν Παλαιά Διαθήκη οἱ καταφρονητές της, δέν θά τολμοῦσαν νά κάνουν κάτι τέτοιο, ἂν ἐγνώριζαν τό ὠραῖο της καί βαθύ περιεχόμενο, τήν νόστιμη θεολογία της καί τά ὠραῖα της διδάγματα. Γι' αὐτό ὅσοι ὀμιλοῦν περιφρονητικά γιά τήν Παλαιά Διαθήκη προδίδουν τήν ἄγνοιά τους ὡς πρὸς τό περιεχόμενό της, προδίδουν ὅτι δέν τήν ἔχουν διαβάσει ἢ ἂν τήν διάβασαν δέν τήν ἐνόησαν. Τέτοια ὑψηλή διδασκαλία, σάν κι αὐτή πού βρίσκουμε στίς ἱερές σελίδες τῆς

Παλαιᾶς Διαθήκης, δέν θά βροῦμε σέ κανένα ἐξωβιβλικό κείμενο, οὔτε, ἐννοεῖται, καί στά κείμενα τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων. Καί αὐτό βεβαίως ἔχει τήν ἐρμηνεία του: Τά κείμενα τῶν φιλοσόφων αὐτῶν εἶναι τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ δημιουργήματα, ἡ δέ διδασκαλία τῶν ἱερῶν συγγραφέων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ἀποκάλυψη Θεοῦ, εἶναι τό «*Τάδε λέγει Κύριος*!»³ Για παράδειγμα, πῶς νά ἐξηγήσουμε διαφορετικά τήν ὑψηλή θεολογία τοῦ τσοπάνου προφήτου Ἀμώς; Ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του δέν μπορούμε νά ἐξηγήσουμε τό φαινόμενο ἕνας Ἑβραῖος βοσκός νά παρουσιάζει τέτοια σοφία, σοφία πού δέν τήν ἔχει ὁ Σωκράτης καί ὁ Πλάτων³, γιατί ὁ ἴδιος ὁ Ἀμώς ἦταν ἀγράμματος. Ἀπό τό περιβάλλον του πάλι δέν μπορούμε νά ἐρμηνεύσουμε τήν θεολογία τοῦ Ἀμώς, γιατί σέ κανένα ἔξω ἀπό τό Ἰσραήλ κείμενο τῆς τότε ἐποχῆς (8ος αἰών) δέν συναντοῦμε τέτοια διδασκαλία. Κατ' ἀνάγκη θά πρέπει νά δεχθοῦμε, ὅτι ἡ σοφία τοῦ προφήτου εἶναι ἀποκάλυψη Θεοῦ⁴.

3. Μία λεπτή παρατήρηση: Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἔλαβε τόν Νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τόν συμπλήρωσε στήν ἐπί τοῦ ὄρους ὀμιλία του, λέγοντας: «*Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις...*», «*Ἐγὼ δέ λέγω ὑμῖν...*». Καί ἔγινε αὐτό ἐπειδή «*ταιριάζει*» ἡ Παλαιά Διαθήκη μέ τήν Καινή, ἀφοῦ ἔχουν τόν ἴδιο νομοθέτη. Θά μπορούσε ὁ Χριστός νά πάρει τά βιβλία τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων καί νά κάνει τό ἴδιο συμπληρώνοντάς τα; Ὁχι, ἀσφαλῶς γιά τό ἀταίριαστο! Ἡ παρατήρηση αὐτή εἶναι τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «*Καί ὁ Χριστός δέ, εἰ πονηρά τις ἦν καί ἀλλοτρία (ἡ Παλαιά Διαθήκη, ὅπως ἔλεγαν οἱ κατήγοροί της) οὐκ ἂν αὐτήν ἐπλήρωσεν ἐλθὼν ἅπασαν... ὥστε δεῖξαι συγγενῆ ταύτην οὖσαν τῇ Καινῇ· τίνας ἐνεκεν οὐχί καί τῶν Ἑλλήνων ἐπλήρου νόμιμά τε καί ἔθη;*» (Εἰς τό κατά Ματθαῖον, Ὀμιλία ΙΕΤ' δ. MPG 57,244). Περί τοῦ ἀνεπαρκούς τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καί περί τοῦ ὅτι δέν δύναται καν νά συγκριθεῖ πρὸς τό ὕψος τῆς χριστιανικῆς θεολογίας, βλ. πατερικές περικοπές εἰς ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδοροπούλου, Ἄρθρα, μελέται-ἐπιστολαί, τόμ. Α', σέλ. 11-83.

4. Τό δυνατό αὐτό ἐπιχείρημα περί τῆς ἐκ θείας ἀποκαλύψεως διδασκαλίας τοῦ ποιμένος προφήτου Ἀμώς εἶναι τοῦ Διδασκάλου Βασιλείου Βέλλα. Παράθετω τήν σχετική του περικοπή ὡς ὠραῖα αὐτός τήν ἐκφράζει: «*Ἄλλ' ἡ ἐκπληξίς μας ἀποβαίνει ἐτι*

Θά μᾶς ἔφερε πολύ μακρῶς ὁ λόγος, ἂν θά θέλαμε νά μιλήσουμε ἐδῶ, ἔστω καί μέ πολλή γενικότητα, γιά τήν γλυκειά καί ὑψηλή θεολογία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού ἀγνοοῦν οἱ καταφρονητές της· ἂν παρουσιάσαμε μόνο ἀπό τήν θεολογία της τήν περί **προόδου τῆς ἁμαρτίας** διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅπου στό καταφρονούμενο αὐτό ἱερώτατο βιβλίο φαίνεται τό σωτηριολογικό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία ὄχι τοῦ Ἰσραήλ μόνο, ἀλλά ὅλου τοῦ κόσμου, γιά νά νοήσουμε ἐκεῖνον τόν φοβερό λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «*Συνέκλεισε ὁ Θεός τούς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα τούς πάντας ἐλεήσει*» (Ρωμ. 11, 32)⁵.

μεγαλυτέρα εὐθύς ὡς ἐπιχειρήσωμεν νά κατατάξωμεν τόν Ἀμῶς εἰς τό ἱστορικό πλαίσιο τῆς ἐποχῆς του. Πανταχοῦ τῆς τότε Ἀνατολῆς θά εὕρωμεν θρησκείας οὐ μόνον ὑπό εἰδεχθεστάτας πολυθεϊστικές μορφάς ἀλλά καί ἐστερημένας πάσης δυνάμεως, συναπολεσθείσας δέ μετὰ τῶν λαῶν, μεθ' ὧν ἦσαν συνδεδεμένοι. Τό πνευματικόν ἀφ' ἑτέρου περιβάλλον τῆς τότε ἐποχῆς ἦτο ἀνίκανον νά ἐκκολάψῃ ὑψηλάς πνευματικές ιδέας. Εἶναι βεβαίως ἀληθές ὅτι ὁ Ἀμῶς πολλά ἤντησε ἐκ τῆς Μωσαϊκῆς καί προφητικῆς παραδόσεως, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς δέν ἐξηγοῦνται πάντα, διότι πολλά σπουδαῖα νέα σημεῖα ἀναφαίνονται. Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἀμῶς διαπερᾶ τά πνευματικά ὄρια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, προτρέχουσα ἐν τῇ ἱστορίᾳ αἰῶνας ὀλοκλήρους. Ἀλλ' ἐάν ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δέν δύναμεθα νά ἐξηγήσωμεν τήν διδασκαλίαν τοῦ Ἀμῶς, πολύ ὀλιγώτερον δύναμεθα νά κατανοήσωμεν αὐτήν ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἀμῶς. Τό ὕψος, τήν δύναμιν καί τήν καθαρότητα αὐτῆς δέν δύνανται νά βαστάσουν οἱ ὦμοι ἐνός ἀπλοῦ ποιμένος τῆς ἀπομεμακρυσμένης Θεοκῶς, οὔτε νά διατυπώσουν ποιμενικά χεῖλη. Δυνάμεθα ἐπί τῆς ἐπιστημονικῆς μας τραπέζης ὅσον θέλομεν αὐστηρότερον νά ἐφαρμόζωμεν τὰς ἱστορικές μεθόδους, μέχρι τῶν ἐλαχιστοτέρων ν' ἀναλύωμεν τήν ἐποχήν ἐκείνην καί νά προσπαθῶμεν νά ἐννοήσωμεν τήν διδασκαλίαν τοῦ προφήτου ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ χωρίου, εἰς ὃν ἀνετράφη ὁ Ἀμῶς, πρὸς τόν πολιτισμόν τῶν πόλεων, ὃν βραδύτερον εἶδεν ὁ προφήτης. Δέν θά δυνηθῶμεν ὁμῶς τά πάντα οὕτω νά κατανοήσωμεν ἀλλά θά στραφῶμεν ἀναγκαίως πρὸς τήν φωνήν ἐκείνην τοῦ προφήτου "τάδε λέγει ὁ Γιαχβέ", ἥτις καί παρέχει τήν λύσιν τοῦ προβλήματος» (Θρησκευτικαί Προσωπικότητες τῆς Π.Δ.3, σελ. 169.170).

5. Γιά τήν περί «προόδου τῆς ἁμαρτίας» ἀντίληψη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού ἀποτελεῖ ἓνα ἰσχυρό κεφάλαιο στήν θεολογία της, σχετιζόμενο μέ τήν περί ἱστορίας διδασκαλία της, ἐγράψαμε στόν

Γενικῶς ἀναφερόμενοι στό περιεχόμενο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης λέγομε, ὅτι ἔχει αὐτά τά τρία: α) **Τό ἐκπληρούμενον.** Εἶναι οἱ τύποι της καί οἱ προφητεῖες της περί τοῦ Μεσσίου πού ἐκπληρώθηκαν στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τήν σάρκωσή του στόν κόσμον. β) **Τό συμπληρούμενον.** Εἶναι ἡ περί πίστεως καί ἠθικῆς διδασκαλία της, τήν ὁποίαν ὁ Χριστός ὄχι μόνον δέν κατήργησε, ἀλλά «*καί σφόδρα ἐπέτεινε*», (Χρυσόστομος)⁶ δηλαδή συνεπλήρωσε. γ) **Τό καταργούμενον.** Εἶναι οἱ αὐστηρές τελετουργικές διατάξεις τοῦ Νόμου, οἱ ὁποῖες δόθηκαν εἰδικά γιά τόν ἰουδαϊκό λαό γιά τήν σκληρότητά του καί παχυλότητά του, ὅπως εἶπαμε, γιά τίς ὁποῖες ὁμῶς πρέπει νά ἐπαινεύσουμε τήν Παλαιά Διαθήκη, γιατί «*τούς (Ἑβραίους) πρὸς τοσαύτην κατενεχθέντας κακίαν ἠδυνήθη διά τῆς οἰκείας σφοδρότητος ἀπαλλάξαι τῆς πονηρίας, μαλάξαι τε καί ποιῆσαι καταπειθεῖς τῇ χάριτι καί πρὸς τήν τῆς Καινῆς ὀδηγήσαι φιλοσοφίαν*» (Χρυσόστομος, MPG. 51,287).

Θέλοντας ἐν κατακλειδί νά παρουσιάσω κάτι μόνο ἀπό τήν ὑψηλή διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, σάν ὀρεκτικό πρὸς μελέτη της, προτίμησα τήν περικοπή Μιχ. 6,6-8. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς τοῦ προφήτου Μιχαίου (8ος αἰών) ἀναζητοῦσαν μέν τόν Θεό, ἀλλά δέν εἶχαν σωστή ἔννοια Θεοῦ. Καί ἐνόμιζαν ὅτι ὁ Θεός εὐαρεστεῖται μέ παχυλές θυσίες κριῶν καί μύσχων καί μέ προσφορές ἐλαίου ἢ – τό ἀκόμη πολύ χειρότερο – γιά τήν ἄφηση τῶν ἁμαρτιῶν τους ἐνόμιζαν, ὅτι πρέπει νά θυσιάσουν τό πρωτότοκο παιδί τους. Καί ἐρωτοῦν, λοιπόν, τόν προφήτη Μιχαία:

μέλλοντα νά κυκλοφορήσει ὑπό τῆς Μητροπόλεως Φλωρίνης, προνοία τοῦ Μητροπολίτου αὐτῆς κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ, τιμητικό τόμο πρὸς τόν Γέροντα πρῶην Μητροπολίτη Φλωρίνης π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΝ, στήν μελέτη μας «Οἱ προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί ἡ διδασκαλία τους».

6. Εἰς τό κατά Ματθαῖον ὁμιλία ΑΘ', εἰς Ἄπαντα Ἀγίων Πατέρων, τόμ. 66, σελ. 267.

6,6 Μέ τί πρέπει νά παρουσιασθῶ στόν Γιαχβέ, νά προσκυνήσω τόν ὕψιστο Θεό; Πρέπει νά παρουσιασθῶ μέ ὀλοκαυτώματα, μέ ἐνιαύσιους μόσχους;

7 Εὐαρεστεῖται ὁ Θεός σέ χιλιάδες κριῶν καί σέ μυριάδες ποταμούς ἐλαίου; Πρέπει νά προσφέρω τόν πρωτότοκό μου γιά τήν ἁμαρτία μου, τό γέννημα τοῦ σώματός μου γιά τήν ἀνομία τῆς ψυχῆς μου;

Στά ἐναγώνια αὐτά ἐρωτήματα τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του, γιά τό πῶς ὁ ἄνθρωπος θά βρεῖ τόν Θεό καί θά τόν εὐαρεστήσει, ὁ προφήτης Μιχαίας ἀπαντᾷ:

8 Σοῦ ἀναγγέλθηκε, ἄνθρωπε, τί εἶναι καλό καί τί ὁ Γιαχβέ ζητάει ἀπό σένα. Τίποτε ἄλλο, παρά δικαιοσύνη καί ἀγάπη νά ἐξασκεῖς καί νά πορεύεσαι ταπεινόφρονα πρός τόν Θεό σου!

Ἡ ἀπάντηση αὐτή τοῦ προφήτου Μιχαία εἶναι ὕψος! Εἶναι ἡ οὐσία τῆς θρησκείας! Θρησκεία, κατά τόν ἀθάνατο αὐτό στίχο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τόν Μιχ. 6,8, εἶναι αὐτά τά τρία: α) Νά εἶμαστε δίκαιοι πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους· β) νά ἀγαπᾶμε ὅλους· καί γ) νά φερόμαστε μέ εὐλάβεια ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ μας.

Ἄς προσέξουμε, ὅτι ὁ προφήτης στήν ἀπάντησή του εἶπε τό: «Σοῦ ἀναγγέλθηκε, ἄνθρωπε, τί εἶναι καλό καί τί ὁ Γιαχβέ ζητάει ἀπό σένα». Πραγματικά αὐτά τά τρία πού λέγει ἐδῶ ὁ προφήτης στόν ἐρωτῶντα αὐτόν λαό, τοῦ τά εἶχαν πεῖ καί οἱ προηγούμενοι ἀπό αὐτόν προφήτες, γι' αὐτό ὁ προφήτης μας λέγει «σοῦ ἀναγγέλθηκε, ἄνθρωπε». Πρῖν ἀπό τόν προφήτη Μιχαία προφήτες μέ γραπτά κείμενα ἦταν ὁ προφήτης Ἀμώς πρῶτα, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε πολύ τήν δικαιοσύνη (βλ. Ἀμ. 2, 6 ἐξ. 5, 11· 4, 1 ἐξ. 3, 10· 5, 7.10.12.15 κ.ἄ.)· ἔπειτα ἔχουμε τόν προφήτη Ὡσηέ, πού ἐκήρυξε τόν Θεό ὡς ἀγάπη καί παρουσιάζει τόν Θεό νά λέγει ἐκεῖνον τόν ἀθάνατο λόγο στούς τυφλούς Ἰσραηλίτες τῆς ἐποχῆς του, πού ζητοῦσαν καί αὐτοί νά βροῦν Τόν Θεό μέ παχυλές θυσίες: «Αγάπη

θέλω καί ὄχι θυσίες, γνώση Θεοῦ καί ὄχι ὀλοκαυτώματα» (Ὡσ. 6,6)· καί μετά τόν Ὡσηέ ἔχουμε χρονολογικῶς τόν προφήτη Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν Θεό ὡς «καδῶς», δηλαδή, ὡς «ἅγιον», μέ τήν ἔννοια τοῦ παντοκράτορος, ἔναντι τοῦ Ὁποίου ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά αἰσθάνεται δέος, ταπείνωση καί εὐλάβεια καί νά ὑπακούει στό θέλημά Του (Ἡσ. 6,3.5. 2,10. 8,11 ἐξ. 30,15. κ.ἄ.). Ὁ προφήτης Μιχαίας ἀποδεικνύεται ἕνας καλός μαθητής τῶν προηγούμενων τριῶν διδασκάλων του προφητῶν καί σέ ἕνα λόγο του συνάπτει τήν οὐσιαστική τους διδασκαλία γράφοντας τόν ὑπέροχο πρᾶγματι 6,8 στίχο τοῦ βιβλίου του. Ἀλλά, τελειώνοντας τόν πενιχρό μας ἐδῶ λόγο περί τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἄς ἀκούσουμε τόν μακαριστό Διδάσκαλό μας Βασίλειο Βέλλα σχολιάζοντα τόν στίχο μας Μιχ. 6,8, τόν λόγο τοῦ προφήτου, ὅτι τήν θρησκεία τήν ἀποτελοῦν τά τρία αὐτά: Δικαιοσύνη, ἀγάπη καί εὐλάβεια πρός τόν Θεό:

«Βεβαίως νέον τι τά τρία ταῦτα σημεία δέν ἀποτελοῦν. Ὁ ἴδιος δέ ὁ προφήτης διά τῆς φράσεως “σοῦ ἀνηγγέλθη”, ἀναφερομένης εἰς τόν προηγούμενον χρόνον καί προφανῶς εἰς τήν διδασκαλίαν τῶν προηγηθέντων προφητῶν, ὑποδηλοῖ ὅτι δέν διατυποῖ νέον τι. Τό πρωτότυπον ὅμως, τό νέον, ἔγκειται ἐν τῇ συνενώσει τῶν τριῶν τούτων σημείων. Ἀπό τῆς ἀπόψεως μόνον ταύτης δύναται νά θεωρηθῇ ὁ Μιχαίας ὡς ὁ μεγαλύτερος τῶν προφητῶν τοῦ Ἡ' αἰῶνος, διότι συννεοῖ καί συγκεντροῖ τήν διδασκαλίαν πάντων τῶν προηγηθέντων προφητῶν. Ὁ στίχος οὗτος ἀποτελεῖ πρᾶγματι τήν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς προφητικῆς διδασκαλίας τοῦ Ἡ' αἰῶνος. Διατυποῦται σαφῶς ἐνταῦθα θρησκεία καθαρῶς πνευματική, θεμελιωμένη ἐπί ἀσαλεύτων βάσεων. Ἐδῶ πρᾶγματι ἀναπνέει κανεῖς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζοφερᾶς καί ἀποπνικτικῆς πνευματικῆς καί θρησκευτικῆς ἀτμοσφαιρας σύμπαντος τοῦ περιοίκου πρός τόν Ἰσραήλ ἀρχαίου τότε κό-

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ «ΠΟΛΛΟΥ ΟΧΛΟΥ» ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ «ΣΚΟΠΙΑ» ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

της κ. Φωτεινής Περγιουδάκη
μέλους του Πν. Συμβουλίου της ΠΕΓ

Ο «πολύς ὄχλος», δηλαδή οἱ ὀπαδοί τῆς «Σκοπιᾶς» μέ γήινη ἐλπίδα, ἔχοντας τυφλή ὑπακοή στόν «πιστό δούλο», δηλαδή τό «κυβερνῶν σῶμα» τῆς «Σκοπιᾶς», ἔχουν καί ὑποχρεώσεις πρός τούς χρισμένους «ἀδελφούς» τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά τούς βοηθοῦν πνευματικά καί ἐνεργά.

Τί πρέπει νά κάνει ὁ ὀπαδός γιά νά βοηθηθεῖ τούς «χρισμένους» ὥστε νά σωθεῖ ὁ ἴδιος καί νά κληρονομήσει τόν γήινο παράδεισο;

1) Νά παρακολουθεῖ ὅλες τίς συναθροίσεις στήν «Αἶθουσα Βασιλείας», νά μελετᾷ τήν Ἁγία Γραφή (τή «Μετάφραση τοῦ Νέου Κόσμου») μαζί μέ τό ἔντυπο τῆς «Σκοπιᾶς», γιά νά μπορεῖ νά ἀπαντήσει στίς ἐρωτήσεις τοῦ ἐντύπου. Νά συμμετέχει στό διάλογο μεταξύ τῶν ἀδελφῶν δηλαδή στήν προετοιμασία γιά τό καθημερινό «ἔργο» στό δρόμο. Σ' αὐτό τό πλαίσιο τῆς προσέγγισης ἀνθρώπων ἐντάσσεται καί ἡ ἐγκατάσταση stand ἐκεῖ πού ὑπάρχει μεγάλη διέλευση ἀνθρώπων, σέ πλατεῖες καί Μετρό.

2) Ἄλλη ὑποχρέωση εἶναι ἡ συμπλήρωση ἑνός «ειδικοῦ ἐντύπου» γιά τίς ὥρες πού δαπανοῦν γιά «ἔργο». Ὅσο περισσότερες ὥρες γράφουν γιά ἔργο, τόσο ζήλο δείχνουν γιά τήν προώθηση καί τό κήρυγμα τῶν «καλῶν νέων».

3) Οἱ ὀπαδοί τῆς «Σκοπιᾶς» ἐκτός τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν, ἔχουν καί ὑλικές ὑποχρεώσεις πού, ὅπως λέει ἡ «Σκοπιᾶ», τιμοῦν τόν Ἰεχωβά. Στή «Σκοπιᾶ» 1/4/86 σελ. 26-28, διαβάζουμε: «Τιμᾶτε τόν Ἰεχωβά μέ τά πολῦτιμά σας; Τά πολῦτιμα εἶναι Δωρεές, Ασφάλειες, Διαθήκες, ἰδιοκτησίες ἢ χρήματα πού μποροῦν νά κληροδοτηθοῦν στήν Ἐταιρία Σκοπιᾶ μέσω μιᾶς νόμιμα ἐπικυρωμένης διαθήκης». Ἡ ἔταιρία δικαιολογεῖ αὐτές τίς συνεισφορές στή «Σκοπιᾶ» 1/11/98 σελ. 27: «(οἱ συνεισφορές) γίνονται ὄχι χάριν δημοσιότητας οὔτε ἀπό ἰδιοτελέες κίνητρο ἀλλά γιά τήν προώθηση τῆς ἀληθινῆς λατρείας».

Σέ νεώτερο κείμενο τῆς «Σκοπιᾶς» Ἰουλίου 2017 γράφει: «Ἐνας προφανῆς τρόπος γιά νά ἀποδειχθοῦμε πιστοί μέ τά ὑλικά μας

σμον τόν ζεῖδωρον τῆς ἀληθοῦς θρησκείας ἀέρα καί ἀπό τῶν ὑπερυψηλῶν τούτων προφητικῶν κορυφῶν διαβλέπει εἰς τόν καθάρων πλέον οὐρανόν τήν πρός τόν ἀληθῆ Θεόν ὁδόν. Μάτην εἰς τάς διαφόρους θρησκείας καί τάς θρησκευτικᾶς φιλολογίας τῆς τότε ἐποχῆς ἀναζητοῦμεν ἔστω καί πενιχρόν τι παράλληλον χωρίον πρός τόν στίχον τοῦτον τοῦ Μιχαίου. Ὁ στίχος οὗτος παραμένει ὡς μοναδικός καί παραμένει πάντοτε μέ ἀναλ-

λοῖωτον κάλλος, μέ ἀκατάβλητον δύναμιν, μέ κῦρος ἀπρόσβλητον» (Θρησκευτικαί Προσωπικότητες τῆς Π.Δ., 3, σελ. 325, 326).

Ὡς συμπέρασμα τῆς παρουσίας ταπεινῆς μελέτης μας εἶναι αὐτός ὁ λόγος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: «Τό γάρ αὐτό Πνεῦμα καί τά ἐν τῇ Παλαιᾷ καί τά ἐν τῇ Καινῇ πάντα ὠκονόμει, εἰ καί διαφόρως. Διά τοῦτο καί Παῦλος ἔλεγεν· “Ἐχοντες τό αὐτό Πνεῦμα τῆς πίστεως”» (MPG. 51, 287).

ἀποκτήματα εἶναι συνεισφέροντες οἰκονομικά γιά τό παγκόσμιο ἔργο κηρύγματος πού ὁ Ἰησοῦς προεῖπε ὅτι θά λάβαινε χώρα».

Εἶναι λοιπόν προφανές πόσο ἐπηρεάζει ἡ ἔταιρία τούς ὀπαδούς της παροτρύνοντάς τους νά προσφέρουν «τά πολῦτιμά τους» γιατί ἔτσι δείχνουν τήν πίστη τους στόν Ἰεχωβά καί στό κήρυγμα τῶν «καλῶν νέων». Ὅλες οἱ συνεισφορές εἴτε χρηματικές εἶναι εἴτε μέσω διαθήκης, κληροδοτοῦνται στή μετοχική ἔταιρία «Σκοπιά». Ἡ ἴδια ἐξάλλου προβάλλει τά μεγάλα συγκροτήματα πού ἔχει στήν κατοχή της. Αὐτά εἶναι τά ὀνομαζόμενα «Μπέθελ». Τά κτίρια αὐτά, καθώς καί οἱ «Αἵθουσες Βασιλείας» κτίζονται ἀπό ἐθελοντές ὀπαδούς. Γιά φιλανθρωπικά ἰδρύματα δέν γίνεται κανένας λόγος. Πληροφορεῖ ἀπλῶς ἡ «Σκοπιά» ὅτι σέ χῶρες πού γίνονται σεισμοί ἢ τυφῶνες στέλνει βοήθεια στούς ἀδελφούς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά».

Ἡ ἐντολή ὁμως τοῦ Κυρίου στούς Ἀποστόλους ἦταν νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας καί τῆς ἀγάπης στόν Θεό καί τόν πλησίον καί ὄχι νά συσσωρεύουν θησαυρούς. «Μή θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς...» (Ματθ. στ' 19). «Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοί ἐλεηθῆσονται» (Ματθ. ε' 7). Αὐτό ἔκαναν οἱ Ἀπόστολοι καί ἡ Ἐκκλησία μέ τίς «ἀγάπες» καί τίς «λογίες». Καί σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, συνεχίζοντας τό ἔργο αὐτό διατηρεῖ πλῆθος γηροκομείων, νοσοκομείων, σισσιτίων καί ἄλλων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων μέ τίς συνεισφορές τῶν πιστῶν χριστιανῶν. Ἄραγε ἡ ἔταιρία «Σκοπιά» ἔχει νά μᾶς παρουσιάσει δικά της φιλανθρωπικά ἰδρύματα;

4) Ἐνα ἄλλο θέμα πού ἀντιμετωπίζει ὁ ὀπαδός τῆς «Σκοπιάς» εἶναι ὁ κίνδυνος τῆς «ἀποκοπῆς». Ἡ «Σκοπιά» Ὀκτωβρίου 2017, σελ. 16 γράφει: «Ἡ ἀποκοπή ἢ ἀποσυνταύτιση ἑνός μέλους τῆς οἰκογένειάς μας πονάει σάν μαχαιριά... Ὁ Ἰεχωβά μᾶς δίνει τήν

ἐντολή νά πάψουμε νά συναναστρεφόμεστε μέ ἀμετανόητους παραβάτες (1 Κορ. 5: 11, 13). Παρότι ἡ καρδιά μας πονάει, πρέπει νά ἀποφεύγουμε τίς συνηθισμένες ἐπαφές μέ ἕνα ἀποκομμένο μέλος τῆς οἰκογένειάς μας μέσω τηλεφώνου, γραπτῶν μηνυμάτων, γραμμάτων e-mail ἢ κοινωνικῶν δικτύων». Καί στή σελίδα 8, γράφει: «Σήμερα οἱ ἀποστάτες καί ἄλλοι πού δημιουργοῦν διαιρέσεις στήν ἐκκλησία χρησιμοποιοῦν "μελιστάλακτα" λόγια καί "φιλοφρονήσεις" γιά νά φανοῦν στοργικοί, ἀλλά τό πραγματικό τους κίνητρο εἶναι ἰδιοτελές (Ρωμ. 16: 17, 18)».

Πῶς γίνεται ἡ «ἀποκοπή»; Ὁ ὀπαδός ἀπολογεῖται ἐνώπιον τῶν «πρεσβυτέρων», οἱ ὅποιοι ἀποφασίζουν τήν «ἀποκοπή» του ἂν δέν μεταμεληθεῖ ὁ ἀπολογούμενος. Οἱ «ἀδελφοί» δέν ἐπιτρέπεται πλέον νά ἔχουν καμία ἐπικοινωνία μαζί του εἴτε γραπτή εἴτε προφορική. Οἱ συνέπειες γιά ὅποιον ἀποκοπεῖ εἶναι σκληρές: «Γι' αὐτό, παραγγέλλει ἡ «Σκοπιά», κανένας ὄσιος σημερινός Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά δέν θά χαιρετοῦσε ἕναν ἀποκομμένο ἢ ἀποσυνταυτισμένο ἀποστάτη, οὔτε θά ἐπέτρεπε σ' αὐτόν νά χρησιμοποήσει τό Χριστιανικό σπίτι του σάν τόπο ἀπό τόν ὁποῖο θά διαδώσει τή δογματική του πλάνη. Ασφαλῶς ἕνας πιστός θά ἔχει σοβαρή εὐθύνη μπροστά στόν Θεό, ἂν δείξει φιλοξενία σ' ἕναν ἀποστάτη, κι' αὐτό κατέληγε στόν πνευματικό θάνατο ἑνός ἀδελφοῦ μας λάτρη τοῦ Ἰεχωβά» (Σκοπιά, 1.8.1983 σελ. 24).

Τήν ἴδια ἀντιμετώπιση ἔχουν καί ἐκεῖνοι πού ἀντιλήφθηκαν τίς πλάνες τῆς ὀργάνωσης καί ἀποχώρησαν οἰκειοθελῶς ἀπό τή «Σκοπιά». Ἐκεῖνοι τούς ὁποίους ἡ «Σκοπιά» χαρακτηρίζει «ἀποσυνταυθέντες», ἀλλά καί οἱ ἀποχωρήσαντες οἰκειοθελῶς ἔχουν τήν ἴδια μεταχείριση, δηλαδή τήν ἀπαγόρευση στά συγγενικά τους πρόσωπα νά συναναστρέφονται μ' αὐτούς, ἀκόμα κι ἂν εἶναι γονεῖς, παιδιά ἢ ἀδελφοί. Αναγνω-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕ.Σ.Υ. ΓΙΑ ΤΗ
ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΗ
ΤΗΣ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ

του Υπουργείου Υγείας
(Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας
Αριθμ. Απόφ. 2 τής 266ης,
Όλομ./15.12.2017)

(Δημοσιεύονται τά κυριότερα
άποσπάσματα τής Απόφασης)

«Σχετικῶς μέ τή θεσμοθέτηση τῆς Ὁμοιοπαθητικῆς»

Ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Υγείας κατά τή 266η Συνεδρίασή της στίς 15.12.2017, ὄφου ἔλαβε ὑπ' ὄψιν:

• Τό ἀπό 27-10-2016 Ὑπηρεσιακό Σημείωμα τῆς Δ/σης Ἐπαγγελματιῶν Υγείας-Τμήμα Β' τοῦ Υπουργείου Υγείας, μέ τό ὁποῖο διαβιβάζονται στό Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας οἱ εἰσηγήσεις τοῦ Πανελληνι-

ρίζει βεβαίως ὅτι ὑπάρχει πόνος ἀπό τόν χωρισμό, ἀλλά τόν ἐπιβάλλει γιατί εἶναι ἐντολή τοῦ Ἰεχωβά.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, καθοδηγούμενη ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἔχει τό ἱερό Μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως γιά τούς ἁμαρτάνοντες καί ὄχι τήν «ἀποκοπή». Δέν ἀποκόπτει κανέναν, δέν ἀποκαλύπτει στήν Ἐκκλησία τά ἁμαρτήματα κανενός ἀνθρώπου. Νουθετεῖ τόν ἁμαρτωλό καί παρακαλεῖ τόν Θεό πού εἶναι ὁ Μόνος πού συγχωρεῖ ἁμαρτίες, νά τόν συγχωρήσει καί ἀναμένει τή μετάνοιά του.

5) Ἐκτός ὄλων αὐτῶν τῶν ὑποχρεώσεων ὁ «δούλος», τό «Κυβερνῶν σῶμα», δίνει ὁδηγίες ἀκόμη καί γιά τίς προϋποθέσεις ὅταν κάποιος ὀπαδός θέλει νά μετακομίσει σέ ξένη χώρα ἢ πόλη γιά «ἔργο». Γράφει ἢ «Σκοπιᾶ» 1/10/99 σελ. 24: «Ἐάν θέλει κάποιος νά μετακομίσει σέ ξένη χώρα ἢ πόλη πρέπει νά εἶναι οἰκονομικά ἀνεξάρτητος. Νά ὑπηρετήσῃ γιά δύο χρόνια, νά ἐπιστρέψῃ στήν χώρα του νά συγκεντρώσῃ χρήματα καί νά μετακομίσει ἐκ νέου». Στή «Σκοπιᾶ» Ἀπριλίου 2017 σελ. 32 συμπληρώνει: «Ἄν σκέπτομαι νά κάνω ἓνα μεγάλο βῆμα καί μετακομίσω σέ μιά ἄλλη πόλη ἢ χώρα ἐπειδή

θεωρῶ ὅτι θά ἔχω οἰκονομικά ὀφέλη, ἐξετάζω μέ προσευχή τό πῶς θά ἐπηρεάσῃ αὐτό τήν οἰκογένεια καί τήν ἐκκλησία».

Ἐάν κάποιος εἶναι οἰκονομικά ἀνεξάρτητος καί μετακομίσει θά κάνει ἔργο κηρύγματος. Ὁ ὀπαδός ὅμως πού θά μετακομίσει ἴσως γιά βιοποριστικούς λόγους καί θά πρέπει νά ἐργάζεται σκληρά δέν θά μπορεῖ νά ἀσχολεῖται πολύ μέ τό «ἔργο» τῆς «Σκοπιᾶς». Αὐτό ἴσως θά τοῦ προκαλεῖ ἐνοχές.

Βλέπουμε λοιπόν ὅτι ὁ ὀπαδός τῆς «Σκοπιᾶς» δέν μπορεῖ νά κινεῖται ἐλεύθερα χωρίς τήν καθοδήγηση τοῦ «δούλου». Ἡ χειραγώγηση τῶν ὀπαδῶν τῆς «Σκοπιᾶς» εἶναι ἐμφανής. Πρέπει ὁ ὀπαδός νά τηρεῖ ὅλες τίς ὑποχρεώσεις του πρὸς τήν ἐταιρία. Πρέπει νά ὑπακούει στήν ὀργάνωση γιά νά σωθεῖ. Ἡ τυφλή ὑποταγή στήν ὀποία ἔχει συνηθίσει δέν τόν ἀφήνει νά σκεφθεῖ ὅτι τό «Κυβερνῶν Σῶμα», οἱ «χρισμένοι», εἶναι ἄνθρωποι καί δέν μποροῦν νά σώσουν ἄλλους. Ὁ Μόνος ὁ Ὁποῖος μᾶς ἐγγυᾶται τήν «εἴσοδο εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καί σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ» εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρας μας Ἰησοῦς Χριστός (Β' Πέτρο. α' 11).

ου Ιατρικού Συλλόγου και της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας και ζητείται ή γνωμοδότηση του ΚΕ.Σ.Υ. σχετικά με τα ακόλουθα: ποιοί θα έχουν τό δικαίωμα της άσκησης της Ομοιοπαθητικής Θεραπευτικής ως μεθοδολογία και πρακτική, πώς θα πιστοποιείται ή εκπαίδευσή τους και ποιός θα είναι ο αρμόδιος φορέας πιστοποίησής τους, ποιό θα είναι τό πρόγραμμα εκπαίδευσης, τό χρονικό διάστημα πού θα πραγματοποιείται και ποιοί από τούς ήδη ασκούντες τήν Ομοιοπαθητική και μέ ποιές προϋποθέσεις θα αποκτήσουν τήν πιστοποίηση τής εκπαίδευσής τους, έτσι ώστε νομίμως νά ασκούν τήν Ομοιοπαθητική, χωρίς περαιτέρω εκπαίδευση και χωρίς συμμετοχή σέ τυχόν απαιτούμενες εξετάσεις...

• Τό Πρακτικό τής Συνεδρίασης τής 23ης-6-2017 (θ. 4ο “Θεσμοθέτηση Ομοιοπαθητικής”) τής Επιτροπής Εκπαίδευσης Μετεκπαίδευσης του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας. Στο άνωτέρω Πρακτικό ή Επιτροπή Εκπαίδευσης-Μετεκπαίδευσης εισηγείται όμόφωνα στήν Εκτελεστική Επιτροπή τά ακόλουθα:

«Η Ομοιοπαθητική δέν συνιστά ιατρικά ούτε φαρμακευτικά θεραπευτική επιστημονική μεθοδολογία και πρακτική, δέν είναι ισότιμη ούτε συμπληρωματική τής Ιατρικής Επιστήμης, δέν συνιστά ούτε καν “έναλλακτική ιατρική”.

Οί ιατροί, όδοντίατροι και οί μή ιατροί πού επιθυμούν νά ασκούν τήν όμοιοπαθητική μπορουν νά τήν πιστοποιούν μόνο μέσω τών διαφόρων Ελληνικών οργανώσεων Ομοιοπαθητικής, στίς όποιες είναι έγγεγραμμένοι ως μέλη. Η Ομοιοπαθητική μπορεί νά έχει κρατική κατοχύρωση μόνο ως επαγγελματική πρακτική μέ άδεια άσκησης επαγγέλματος από τό Υπουργείο Εμπορίου. Στόν τίτλο επαγγέλματος Ομοιοπαθητικής δέν θα πρέπει νά αναφέρονται οί προσδιοριστικοί όροι “έναλλακτική ιατρική”, “θεραπευτική”, “ιατρική

πράξη/πρακτική” κι άλλοι σχετικοί ιατρικοί (ένας τέτοιος τίτλος θα μπορούσε νά είναι “Ομοιοπαθητική Πρακτική”). Στόν τίτλο επαγγέλματος Ομοιοπαθητικής θα πρέπει νά αναγράφεται ότι αυτή αποτελεί πρακτική μή επιστημονικά αποδεδειγμένη και μή ισότιμη τής Ιατρικής. Ειδικότερα οί ιατροί και οί όδοντίατροι πού επιθυμούν νά ασκούν αυτή τήν πρακτική, καθ’ οίονδήποτε τρόπο, δέν θα πρέπει νά ασκούν τήν ιατρική ειδικότητά τους παράλληλα ή σέ συνδυασμό, διότι έτσι θα βρίσκονται σέ πλήρη αναντιστοιχία μέ τίς επιστημονικές θεμελιωμένες σπουδές τους. Συγκεκριμένα, θα πρέπει νά τούς αναστέλλεται επίσημα ή άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος για όσο διάστημα ασκούν τήν όμοιοπαθητική. Η δέ αναστολή τής ιατρικής ειδικότητας θα πρέπει νά αναγράφεται στήν εκ του Υπουργείου Εμπορίου επίσης χορηγούμενη άδεια άσκησης του επαγγέλματος Ομοιοπαθητικής και παράλληλα θα πρέπει νά ενημερώνονται ύποχρεωτικά και έντύπως και οί άσθενείς πελάτες τους για αυτή τήν αναστολή»...

• Τήν εισήγηση τής Εκτελεστικής Επιτροπής και μετά από αναλυτική συζήτηση του θέματος και απαλλαγή απόψεων και επιχειρημάτων αποφάσισε όμόφωνα τά ακόλουθα:

Η Ομοιοπαθητική δέν συνιστά ιατρικά ούτε φαρμακευτικά θεραπευτική επιστημονική μεθοδολογία και πρακτική. Δέν είναι ισότιμη ούτε συμπληρωματική τής Ιατρικής Επιστήμης. Δέν συνιστά ούτε καν “έναλλακτική ιατρική”. Συνιστά Πρακτική και θα μπορούσε νά χρησιμοποιήσει ως τίτλο τόν «Ομοιοπαθητική Πρακτική».

Σέ κάθε περίπτωση άφορά μόνο ιατρούς και όδοντίατρος ή λειτουργία τών όποιων ύπόκειται στόν Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας.

Στόν τίτλο «Ομοιοπαθητική Πρακτική» δέν θα πρέπει νά αναφέρονται οί προσδιο-

ριστικοί όροι «εναλλακτική ιατρική», «θεραπευτική», «ιατρική πράξη» ή «θεραπευτική πρακτική» καί άλλοι σχετικοί ιατρικοί τίτλοι καί όροι.

ΣΗΚΩ ΙΝΔΙΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΕΥΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΟΥ...¹

Η είδηση διοχετεύτηκε στά περισσότερα έντυπα σ' όλα τά πλάτη καί τά μήκη τής ύδρογείου καί αποδεικνύει ότι ενῶ άλλοι εργάζονται δραστήρια προβάλλοντας τόν «πολιτισμό» τους ἐμείς «καθεύδουμε»!

Διαβάζουμε...

«Η αντιπροσωπεία του πρωθυπουργού της Ινδίας Ναρέντρα Μόντι στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός θα προσφέρει μαθήματα γιόγκα στις χιονισμένες πλαγιές των Άλπεων, ανακοίνωσε σήμερα το υπουργείο Εξωτερικών, σε μια ακόμη προβεβλημένη επιχείρηση προώθησης των παραδόσεων της Ινδίας στο εξωτερικό.

Η Ινδία θέλει να προβάλλει τη δυναμική της ως πρωτοπόρου της παγκόσμιας οικονομικής ανάπτυξης μετά την Κίνα, καθώς και την ήρεμη δύναμή της, που αυτό αντανακλάται στη δημοτικότητα της κουζίνας της και της γιόγκα².

Δύο δάσκαλοι γιόγκα από την Ινδία θα δίνουν καθημερινά μαθήματα την προσεχή εβδομάδα στη σύνοδο του Νταβός, στην οποία θα μετάσχουν 70 αρχηγό κρατών και κυβερνήσεων, ανάμεσά τους ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ όπως και διασημότητες, πρόεδροι επιχειρηματικών ομίλων, διευθυντές μεγάλων πολυεθνικών και τραπεζίτες.

Ο Μόντι θα είναι ο πρώτος ινδός πρωθυπουργός που ταξιδεύει στο Νταβός τα τελευταία 21 χρόνια, από τότε που η οικονομία

της χώρας του υπερδιπλασιάστηκε στα 2,3 τρισεκ. δολάρια και έγινε η έβδομη μεγαλύτερη οικονομία παγκοσμίως.

“Θα παρουσιάσουμε διάφορα επιτεύγματα και θα προσφέρουμε μια γεύση από ινδική κουζίνα και μια δόση από τον πολιτισμό και την παράδοσή μας. Δύο ειδικοί της γιόγκα θα ταξιδεύσουν μαζί μας. Το έχουμε ρυθμίσει. Θα προσφέρουμε μαθήματα γιόγκα στις Άλπεις”, δήλωσε ο Ραμές Αμπχισέκ, επικεφαλής της υπηρεσίας βιομηχανικής πολιτικής και προβολής.

Ο Μόντι θα είναι στο Νταβός μόνο για μια μέρα αλλά θα έχει συναντήσεις με τους διευθυντές και διευθυντές περίπου 60 εταιριών, ανάμεσά τους οι Airbus, Hitachi, IBM, BAE Systems και Carlyle Group».³

Καί δέν είναι ή πρώτη φορά, πού ό πολυμήχανος πρωθυπουργός τής Ινδίας προβάλλει τή χώρα του στά διεθνή φόρα.

Η προηγούμενη ήταν, όταν κατόρθωσε νά πείσει τόν Ο.Η.Ε. νά καθιερώσει τήν 21η Ιουνίου ως τήν «Παγκόσμια Ημέρα τής Γιόγκα». Έτσι, ή θρησκευτική έπιλογή τών Ινδών λαμβάνει διεθνή, έπίσημη αναγνώριση καί διαδίδεται σάν πολιτιστικό γεγονός πλέον, ενῶ ταυτόχρονα συνεχίζει νά πλασάρεται παγκόσμια, σάν δήθεν γυμναστική.

Βέβαια, ή πολιτική αυτή του Ἰνδοῦ πρωθυπουργοῦ δέν είναι φαινόμενο ξεκομμένο από τήν έθνική πολιτική τών Ινδιῶν πού πάντα, ειδικά μετά τό τέλος τής Βρετανικής αποικιοκρατίας, προωθοῦσε τήν τοπική θρησκεία ως πολιτιστικό γεγονός στή Δύση.

Τόσον ό Σουάμι Βιβεκάναντα (1863–1902), όσο καί οί γκουρού πού ἀκολούθησαν, διέδωσαν τόν Ινδουισμό μέ ταχύτατους ρυθμούς σέ Ἀμερική καί Εὐρώπη προσποριζόμενοι χρῆμα καί έπιρροή.

Πόσο ἀλήθεια θά βοηθοῦσε τή δύσμοιρη χώρα μας καί οικονομικά, ἂν οί κρα-

1. Από τόν λόγο του Βιβεκάναντα, αντιπρόσωπου τής Ινδίας στό «Κοινοβούλιο τών Θρησκειῶν του Κόσμου», τό 1893 στό Σικάγο, στους Ινδούς φοιτητές στό Μαντράς.

2. Οί ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

3. <http://archive.is/9UFMy>

τούντες, χωρίς μίσση και ιδεοληψίες, προωθούσαν την τοπική μας παράδοση των 2000 ετών, έστω σαν «πολιτιστικό γεγονός» και μόνο;

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΓΚΟΥΡΟΥ

Οι ινδοί γκουρού, βασικοί παράγοντες στην πνευματική διάβρωση της ανθρωπότητας, στά πλαίσια της Νέας Έποχής του Ύδροχόου (New Age), δέν άρκουονται πάντα στα «παραδοσιακά καθήκοντά» τους. Συχνά δραστηριοποιούνται και στην κάλυψη των ποικίλων «άνορθόδοξων» προσωπικών επιλογών τους, πράγμα γι' αυτούς πανεύκολο έφ' όσον περιβάλλονται από ένα πλήθος όπαδών, που είναι διατεθειμένοι να «πέσουν και στή φωτιά» άκόμη προκειμένου να ευχαριστήσουν τον γκουρού.

Έτσι, ήλθε και πάλι στή δημοσιότητα -και δέν είναι ή μόνη- ή περίπτωση του ινδού γκουρού Άσαράμ Μπαπού (Asaram Bapu), που καταδικάστηκε σέ ισόβια γιά τή σεξουαλική επίθεση και τον βιασμό, τό 2013, άνήλικης, μέσα στό έρημητήριό του στην Τζοντπούρ (Jodhpur), πόλη στή βόρεια Ινδία, μέ βάση τήν έτυμηγορία του δικαστηρίου⁴.

Ο 77χρονος γκουρού, ό όποιος κατά ισχυρισμούς του, διαθέτει 400 άσραμ σέ όλο τον κόσμο, όπου διδάσκει **διαλογισμό**⁵ και **γιόγκα**, πιθανόν να έφεσιβάλει τήν άπόφαση σέ άνώτερο δικαστήριο⁶, ένω δικάζεται και γιά άλλη υπόθεση βιασμού στην πολιτεία Γκουτζαράτ (Gujarat). Ο δικηγόρος του θύματος, δήλωσε σέ τηλεοπτικό σταθμό ότι άναμένει να επιβληθεί στον Μπαπού ισόβια κάθειρξη.

Τό Τζοντπούρ βρίσκεται σέ κατάσταση ύψιστου συναγερμού καθώς πιθανολο-

γείται ότι θά ξεσπάσουν βίαια έπεισόδια από τους όπαδούς του γκουρού.

Τά μέτρα άσφαλείας έλήφθησαν έπειτα από περιστατικό, τον περασμένο χρόνο, όπου οι ύποστηρικτές άλλου γκουρού, του Γκουρμίτ Ράμ Ραχίμ Σίνγκ, προκάλεσαν βίαια έπεισόδια μέ 36 νεκρούς, όταν εκείνος κρίθηκε ένοχος γιά βιασμό⁷.

Ο Άσαράμ συνελήφθη τό 2013 όταν ζευγάρι όπαδών του κατήγγειλαν στην άστυνομία ότι ή κόρη τους είχε δεχτεί σεξουαλική επίθεση από τον γκουρού.

Σύμφωνα μέ τήν άστυνομία, τό ζευγάρι είχε στείλει τήν κόρη τους σέ ένα από τά άσραμ του πιστεύοντας ότι «βρισκόταν υπό τήν έπήρεια υπερφυσικών δυνάμεων».

Από τό άσραμ τους πρότειναν να πάνε τήν κόρη τους στό Τζοντπούρ γιά να συναντήσει τον γκουρού.

Η οικογένεια έφθασε στό άσραμ του Τζοντπούρ στις 14 Αυγούστου. Τό έπόμενο βράδυ ό Άσαράμ κάλεσε τό κορίτσι στό δωμάτιό του γιά να τό «θεραπεύσει»...

Κατά δήλωση τής άστυνομίας, ό γκουρού ύποχρέωσε τήν άνήλικη να προβεί σέ σεξουαλικές πράξεις άπειλώντας τήν ότι θά δολοφονήσει τήν οικογένειά της άν τό άποκαλύψει⁸.

Τό θύμα είπε στους γονείς της τήν έπόμενη μέρα τί είχε συμβεί. Εκείνοι προσπάθησαν να έλθουν σέ επαφή μέ τον γκουρού, αλλά τους άρνήθηκε τήν είσοδο στα άσραμ του.

Ο Άσαράμ Μπαπού γεννήθηκε ως Άσουμάλ Χαρπαλάνι (Asumal Harpalani) τό 1941. Τή δεκαετία του '60 ξεκίνησε να άσκει τον πνευματισμό στό πλευρό διάφορων γκουρού, ένας εκ των οποίων του έδωσε τό όνομα Άσαράμ.

Τό 1972 σχημάτισε τό πρώτο του άσραμ. Στή συνέχεια ή έπιρροή του εξαπλώθηκε σέ

4. <http://archive.is/YK9GR>. Βλ. και <http://www.iefimerida.gr/news/411972/enohos-gia-viasmo-16hronis-krithike-77hronos-indos-gkouroy>

5. Οι ύπογραμμίσεις, δικές μας.

6. <http://archive.is/KinkM> και <http://archive.is/f9p6e>

7. <http://archive.is/zWmxq> (www.Documento.gr, 26.08.2017)

8. <http://archive.is/KinkM>

διάφορα τμήματα της Ινδίας, ενώ μέσα στις επόμενες δεκαετίες, σε όλόκληρο τον κόσμο.

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του, έχει 40 εκατομμύρια οπαδούς παγκοσμίως⁹.

Σημαντικοί **ινδοί πολιτικοί**, ανάμεσά τους και ο **πρωθυπουργός Ναρέντρα Μόντι**, έχουν στό παρελθόν παρακολουθήσει κηρύγματά του.

Έχει ακίνητη περιουσία αξίας εκατομμυρίων δολαρίων σε όλη τη χώρα. Η αστυνομία μάλιστα διενεργεί έρευνα εις βάρος του για **διαφθορά** και **πλαστογραφία**¹⁰.

Ο Ασαράμ κατηγορείται εξάλλου ότι βίωσε και μιά άλλη γυναίκα στην πόλη Σουράτ (Surat) του Γκουτζαράτ (Gujarat), την περίοδο 2002-2004. Η δίκη για την υπόθεση αυτή βρίσκεται σε εξέλιξη.

Τουλάχιστον εννέα μάρτυρες και για τις δύο περιπτώσεις έχουν δεχτεί επίθεση την τελευταία πενταετία -τρεις από τους οποίους τελικά απεβίωσαν.

Η αστυνομία έρευνά και τις επιθέσεις αυτές.

Οί οικογένειες των θυμάτων επιμένουν ότι ο γκουρού και οι οπαδοί του ευθύνονται για τις επιθέσεις αυτές, κατηγορία την οποία ο ίδιος αρνείται.

Οπαδοί του έχουν απειλήσει την οικογένεια του θύματος στο Τζοντπούρ, για την οποία ο Ασαράμ έχει καταδικαστεί¹¹.

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κατά τό τρίμηνο Ιανουαρίου - Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν: α) κοινή δραστηριότητα των Ομάδων Έργασίας της Π. Ε. Γ. με την Νεανική Ένοριακή Έστία του Ί. Ν. Αγίου Έλευθερίου οδού Αχαρνών και β) δύο εκπαιδευτικές Ημερίδες, για τους συνεργάτες της Π. Ε. Γ. ή πρώτη και για τις Ομάδες Έργασίας της Ένώσεώς μας, ή δεύτερη.

9. <http://archive.is/f9p6e>

10. <http://archive.is/KinkM>

11. <http://archive.is/f9p6e>

Η κοινή δραστηριότητα με την Νεανική Ένοριακή Έστία «Νέοι Έραπόστολοι» έλαβε χώρα τό απόγευμα της 2ας Φεβρουαρίου, μετά τό Απόδειπνο, στον Ί. Ν. Αγίου Έλευθερίου, όπου πραγματοποιήθηκε όμιλία με τίτλο «Σύγχρονα Παραθρησκευτικά Κινήματα» από τον π. Χρυσόστομο Μαϊδώνη, Πρόεδρο του Πνευματικού Συμβουλίου της Π. Ε. Γ.

Η πρώτη Ημερίδα διεξήχθη τό Σάββατο 3 Φεβρουαρίου, σε συνεργασία με την Ένορία της Αγίας Παρασκευής Αττικής, στό Αρχονταρίκι του όμώνυμου Έρου Ναού.

Τό πρόγραμμα περιελάμβανε: Συμμετοχή στη Θεία Λειτουργία, μικρή δεξίωση στό Αρχονταρίκι του Ναού και δύο όμιλίες, του Πανος. Αρχιμανδρίτη Χρυσόστομου Μαϊδώνη και του Αιδεσιμολ. π. Ανδρέα Γκατζέλλη, εντεταλμένο της Έρας Μητροπόλεως Λεμεσού, με γενικό θέμα: «Όπου υπάρχουν άγιοι, δέν υπάρχουν αίρετικοί».

Η Ημερίδα είχε μεγάλη επιτυχία και από πλευράς προσέλευσης, καθώς δέν περιορίστηκε στα μέλη της Ένώσεως, αλλά

Σημείωση της Σύνταξης

- Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τις απόψεις των συγγραφέων τους. Η διεύθυνση του περιοδικού δέν φέρει ευθύνη για τις απόψεις των άρθρογράφων.
- Οί αναδημοσιεύσεις σχολίων ή πληροφοριών από ξένα ή ελληνικά περιοδικά και άλλα έντυπα ή τό διαδίκτυο δημοσιεύονται μέ κάθε επιφύλαξη, άφορούν σε απόψεις και δέν στοχεύουν στην προσβολή ή στην απομείωση της τιμής και της ύποληψης των προσώπων, στα όποια αναφέρονται και τά όποια σεβόμεθα δεόντως.
- Την ευθύνη για τις έκφραζόμενες απόψεις στις δημοσιευόμενες επιστολές φέρουν αποκλειστικά οί επιστολογράφοι και όχι ή Συντακτική Επιτροπή.
- Επιτρέπεται ή αναδημοσίευση, κατόπιν άδείας από την Διεύθυνση του περιοδικού.

παρέστησαν πιστοί τῆς Ἐνορίας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί ἄλλων Ἐνοριῶν τοῦ Λεκανοπεδίου, πού προσκλήθηκαν μέσω διαδικτύου.

Ἡ δεύτερη Ἡμερίδα πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 24 Φεβρουαρίου, στό Ἐνοριακό Κέντρο τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀποστόλου Παύλου 10.

Ἡ Ἡμερίδα ἀφοροῦσε κυρίως τά μέλη πού παρακολουθοῦν τίς τέσσερις Ὅμάδες Ἐργασίας τῆς Π.Ε.Γ.:

α) Τήν Ὅμάδα Μελέτης τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», β) Τήν Ὅμάδα Μελέτης τῶν Νεοπροτεσταντῶν - Πεντηκοστιανῶν, γ) Τήν Ὅμάδα Μελέτης τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ καί τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καί δ) Τήν Ὅμάδα Μελέτης τῶν «Ἐναλλακτικῶν», ΑΝ.ΘΕ.Μ Πρακτικῶν. Στά πλαίσια τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδας πραγματοποιήθηκαν τέσσαρες 15λεπτες εἰσηγήσεις, ἀπό μέλη τῆς κάθε Ὅμάδας Ἐργασίας.

Οἱ ἡμερίδες πραγματοποιοῦνται μετά τή Θεία Λειτουργία, μέ σκοπό τόν καταρτισμό τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐνωσης γιά νά ἀναλάβουν διακονία ἐνημέρωσης καί παροχῆς βοήθειας σέ ὅσους ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἀπό τήν ἐμπλοκή τους σέ αἰρετικές ὁμάδες.

Κατά τό τρίμηνο Ἰανουαρίου-Μαρτίου

μέλη τῆς Π.Ε.Γ. ἔδωσαν διαλέξεις σέ ἐνορίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί σέ Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Συνεχίστηκε ἐπίσης ἡ ἐντατική ἐκπαίδευση συνεργατῶν τῆς Π. Ε. Γ. στίς εἰδικές «ὁμάδες ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης», σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα πού δημοσιεύεται στό τέλος τοῦ περιοδικοῦ μας. Συστήνουμε τήν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων αὐτῶν σέ ὅσους ἐπιθυμοῦν νά γνωρίσουν βαθύτερα καί νά συνδράμουν τήν διακονία μας.

Ἡ Π. Ε. Γ., πού ἀποτελεῖ τόν ὀργανωτικό φορέα τῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν, συνιστᾷ στούς φίλους καί συνεργάτες της νά τό κάνουν γνωστό καί νά καλοῦν καί ἄλλους φίλους καί γνωστούς τους, πού δέν τό γνωρίζουν, γιά νά συμμετέχουν σ' αὐτές.

Νά ὑπενθυμίσουμε, ὅτι οἱ δραστηριότητες τῆς Π. Ε. Γ. τελοῦν ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, ἀπευθύνονται σέ νέους κυρίως ἀνθρώπους, ἐξετάζουν σύγχρονα ὑπαρξιακά προβλήματα στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἀποτελοῦν ἄριστη δυνατότητα ὀριοθετήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως σέ σχέση μέ τίς αἱρέσεις καί τήν παραθρησκεία.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στά πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμάδες Μελέτης τοῦ Σκηνικοῦ τῶν Αἱρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

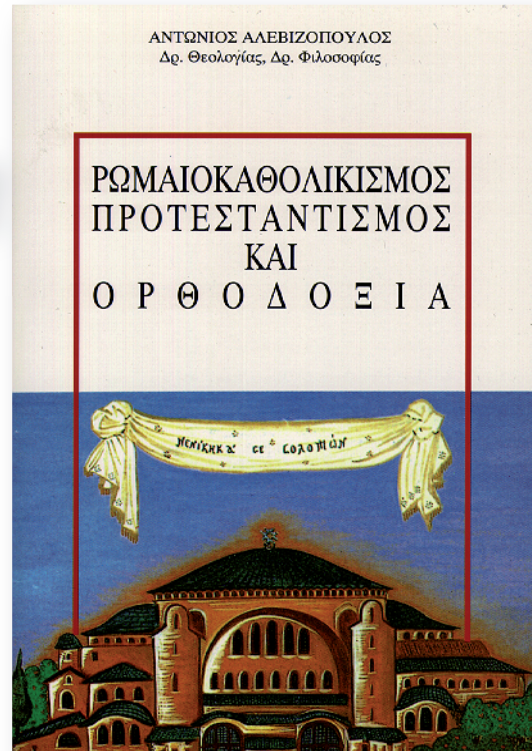
1. **Ὅμάδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Ἐταιρείας «Σκοπιά»** τῶν **«Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»**. Κάθε Τρίτη, 4.00'-7.00' μ.μ.
2. **Ὅμάδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς **«Νέας Ἐποχῆς»** (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ὁμάδες). Κάθε Πέμπτη.
3. **Ὅμάδα Μελέτης** τῶν **Προτεσταντικῶν-Πεντηκοστιανῶν** κινήσεων. Κάθε Δευτέρα, 7.00'-9.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: **210 6396 665**.

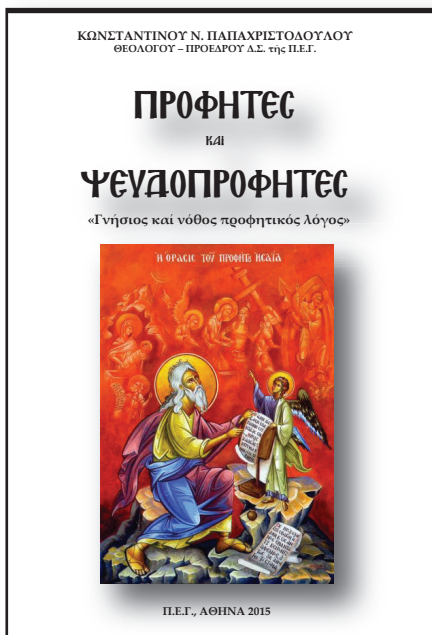

“Ένα βιβλίο ιδιαίτερα επίκαιρο!”

Προμηθευθείτε το
από τὰ Βιβλιοπωλεία
ἢ τὴν Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.

ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ «Γνήσιος καὶ νόθος προφητικός λόγος»

Ποτέ άλλοτε, όσο στη σημερινή εποχή, δέν υπήρξε τόση παραγωγή καί διακίνηση «προφητειῶν». Καθημερινά, μέσα ἀπό τηλεοπτικές ἐκπομπές, ἐφημερίδες εὐρείας κυκλοφορίας, περιοδικά, ιστοσελίδες καί Blogs, προβάλλονται σεβάσμιες μορφές ἀπό τό χωρὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὄχι τόσο γιὰ τὴν ἐνάρετη καί ὀσιακή βιοτὴ τους, ὄσο γιὰ τὸν «προφητικό» τους λόγο.

Καὶ ἀναγκαζόμαστε νὰ θέσουμε τὴν λέξη ἐντός εἰσαγωγικῶν, ὄχι διότι ἀμφισβητοῦμε πῶς οἱ σύγχρονοι γέροντες ἔχουν προφητικό λόγο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ὑπερέκθεσή τους ἀπὸ τὰ παραπάνω «μέσα» δημιουργεῖ τεράστιες στρεβλώσεις στό μήνυμα τῆς σωτηρίας πού θέλουν νὰ ἐκπέμψουν.

Στό παρόν πόνημα προσπαθήσαμε νὰ ὀριοθετήσουμε τὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν γνήσιο προφητικό λόγο, σέ σχέση μέ τίς νόθες προφητικές ἐμπειρίες, πού κατακλύζουν τὴν ἐκκλησιαστική ἱστορία καί κυρίως τὴν ἐποχή μας.

Ὁ «ὄρυμαγδός προφητειῶν», πού κατακλύζει τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο, τὸν ὀδηγεῖ σέ ἀπόλυτη σύγχυση, ἐντείνει τὰ ὑπαρξιακά του προβλήματα καί τὸν σπρώχνει σέ ἐπικίνδυνες ἀτραπούς.

Προμηθευθείτε το ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεία, τίς «Ἐκδόσεις Σταμούλη», τηλ. 210 5238305 ἢ τὴν Π.Ε.Γ., τηλ. 210 6396665.

Σέ μιά προσπάθεια γιά τή διεύρυνση τῆς ἐνημέρωσης ἐπί τοῦ προβλήματος τῶν αἱρέσεων, ἡ Π.Ε.Γ. ἀποφάσισε νά διαθέσει κάποια ἀπό τά βιβλία τῶν ἐκδόσεών της σέ σύνολα (πακέτα) τῶν τεσσάρων βιβλίων καί σέ τιμή ἔκπτωσης, πού φθάνει σχεδόν στό 1/3 τῆς λιανικῆς τιμῆς τῶν βιβλίων.

Καί εἰδικά, ἡ Π.Ε.Γ. προσφέρει:

**ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΑΚΕΤΟ ΤΩΝ
4ων ΒΙΒΛΙΩΝ
πού περιλαμβάνει:**

1. "Θεοσοφία-Νέα Ἐποχή".	7,00 €
2. "Καταστροφικές λατρείες στό φῶς τῆς ὀρθοδοξίας ...".	12,00 €
3. "Νεοσατανισμός" ὀρθόδοξη θεώρηση καί ἀντιμετώπιση.	12,00 €
4. "Σαηεντολογία".	2,00 €

Σύνολο λιανικῆς τιμῆς: 33,00 €

Ἄντί τῶν 33,00 € τῆς λιανικῆς τιμῆς τῶν 4ων βιβλίων, ἡ Π.Ε.Γ. προσφέρει ὀλόκληρο τό πακέτο στήν προνομιακή τιμή τῶν 12,00 μόνον €...

Εἶναι καιρός
νά ἐμπλουτίσετε τή βιβλιοθήκη σας
μέ 12 € μόνον...

**ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ Π. Ε. Γ.
στό τηλ. 210.6396.665**

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ; Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τη βελτίωση της υγείας;

Έδω και αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στο δυτικό κόσμο τη γιόγκα ως ιδανική μορφή σωματικής άσκησης.

Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών ασκήσεων, διδάσκονται στάσεις και κινήσεις του σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται στον ινδουισμό και στον βουδισμό (γιόγκα).

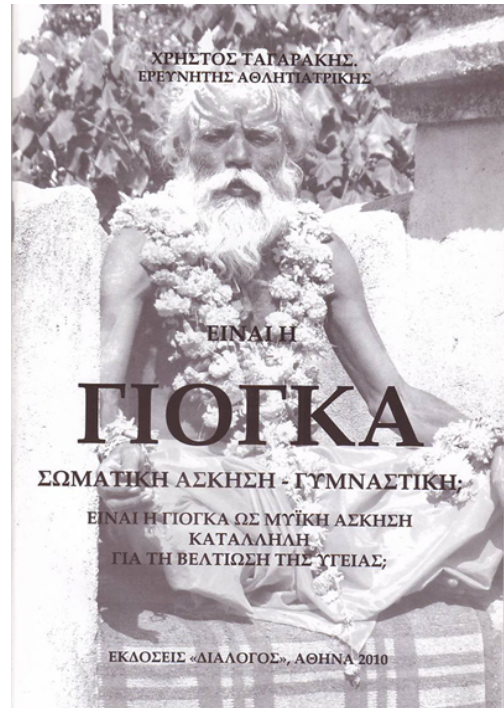
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί το θέμα με τον απλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός της μικρής αυτής εργασίας είναι να μπορέσει να αντιληφθεί ο καθένας, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεων του τις διάφορες πλευρές του ζητήματος.

Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως και η ελευθερία. Ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να γνωρίσει ποιά είναι η αλήθεια για το συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο έτσι, θα είναι σε θέση να επιλέξει ελεύθερα, αυτό που ο ίδιος κρίνει ως σωστό.

Η μελέτη γίνεται με βάση τις σύγχρονες απόψεις της ιατρικής, της αθλητιατρικής και της θρησκευσιολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.
Για αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από το **Ραδιοφ. Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδεται ή εκπομπή:
«**Άλλοτρίωση δόγματος - άλλοτρίωση ήθους**». **Σάββατο, 14.00-14.30.**

Επιμελείται και παρουσιάζει ο Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από το **Ραδιοφ. Σταθμό της Πειραιϊκής Εκκλησίας, 91,2 FM**, μεταδίδονται οι εκπομπές:

α) «**Αντιαιρετική Δράση**», **Σάββατο, 12.00-12.45.**

Επιμελούνται και παρουσιάζουν οι Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός και π. Βασίλειος Γεωργόπουλος

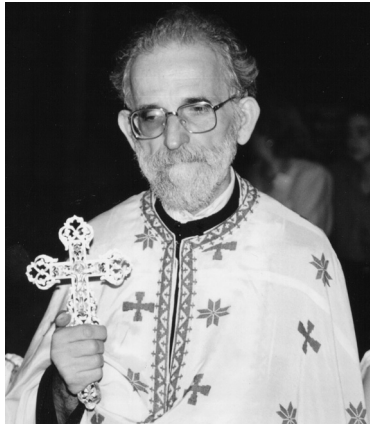
β) «**Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστεως**»,
Σάββατο, Χειμερινή ώρα 18.00-19.00, Θερινή ώρα 16.00-17.00.

(Αναμεταδίδονται οι όμιλίες που πραγματοποιούνται στο Ένορειακό Κέντρο του Ί. Ναού Αγίας Παρασκευής Αττικής, κάθε Κυριακή, 11:30-13:00).

Ίστοσελίδα της **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**:
www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ίστοσελίδα της **ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ**:
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM
e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ίστοσελίδα της Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχὴ; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρῶν σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξο Συνδιασκέψεως (Ἀλιάρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγικὴ».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάσμα Ὁρθόδοξο Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλχημεία» (τεῦχος 3ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεῦχη 4ο-10ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεῦχη 11ο-15ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεῦχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρὰ Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, «Σαηεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τὸ Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἢ γιόγκα σωματικὴ ἄσκηση-γυμναστικὴ»;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
45. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδοῦλου, «Προφήτες καὶ ψευδοπροφήτες», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιὰ πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johns, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.